

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2017

nuor 24

TEEMA: ULKOSUOMALAISET

Kotina koko maailma

8-9. Australiassa syntyneen virolais-suomalaisen Siljan ja suomalais-saksalaisen Paulin yhteinen tarina sai alkunsa lomamatkalla Leningradissa.

Kuva: Jarkko Mänttärin albumi

KULTTUURI

Kolhoosin kakaroilla turvallinen asuinympäristö

12-13. Mänttärin perhe kasvoi jyvaskyläläisen kivääritehtaan asuinalueella eli niisanotussa Kolhoosissa.

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3	• Mänttärin koolla Helsingissä, Lahdessa ja Tampereella	22-23
Niinipuu paljasti isoisän kohtalon	4-5	• Runoiltaapäivä Liikkalassa	24
Sukutieto uudessa tilanteessa	6-7	• Aini Rantanen muistaa suvun nimet	25
Teema: Kotina koko maailma	8-9	• Vieno Puhakka, 102, suvun vanhin jäsen	25
Teema: Sydämeni jäi mökkiin	10-11	• Urheilu: Sukugolf Lahden Takkulassa	26
Yrittäjä: Voimaa salilta arkeen	14-15	• Lukijoilta	27
Sukujuhla: Mänttärin tarttuvat haasteisiin	16-17	• Yrittäjäsivut	28-31
Sukujuhla: Kaljaasi täytyi Mänttäreillä	18	• Kolumni ja sarjakuva	32
Sukujuhla: Tätä mieltä sukulaiset	19	• Tapahtumat, Sukuyhdistyksen tiedot	33
Sukujuhla: Jazz-jamit kiinnostivat	20	• Suvun myyntituotteet	34-35
Sukujuhla: Ajan patinaa näyttelyssä	21		

Niinipuu 24, 2017

www.niinipuu.fi
24. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja I Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot: toimitus@niinipuu.fi tai etunimi.sukunimi@niinipuu.fi

Päätoimittaja I Anssi Paasivirta
+ 358 400 815 418

Toimitussihteeri I Marko Wahlström
+ 358 400 434 529

Art director, sivunvalmistus: Kirsi Juura
tuotanto@niinipuu.fi

- Toimituskunta I Eila Korjala, Jarmo
- Lehtomäki, Eeva Puustinen
- Tämän lehden avustajat I
- Marjut Lehto, Terhi Puustijärvi, Jarkko Mänttari,
- Arto Mänttari, Tuomas Mänttari
- Ilmoitusmyynti I Kaisu Venäläinen
- + 358 040 520 0243, ilmoitukset@niinipuu.fi

Osoite- ja muutokset (VTJ)

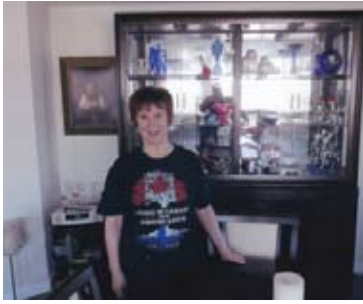
- Marko Wahlström
- +358 400 434 529
- osoitemuutos@niinipuu.fi

- Painopaikka: Offset-Kolmio Oy, Hämeen-
- linna, 2017
- Painosmäärä: 15 000 kpl
- Kansikuva: Arto Mänttari
- ISSN 1283-240X (painettu)
- ISSN 2342-9755 (verkkojulkaisu)

Tämä lehti on painettu ympäristöystävälliselle paperille, joka täyttää PEFC-CoC-standardin

Kuva: Leena Cunnigin kotialbumi

TEEMA: ULKOSUOMALAISET

*Sydämeni jäi pieneen,
punaiseen mökkiin*

10-11. Sippolasta Englantiin 18-vuotiaana lähteneen Leena Gunningin elämä vei Kanadaan. Nyt hänen silmäteränsä on tyttärentytär Ava.

Kuva: Arto Mänttari

SUKUSIVUT

*Kaljaasimatka oli
matkustajien mieleen*

18. Mänttärin Sukuyhdistyksen toiminnantäyteinen heinäkuinen sukujuhlavuoden aloitettiin lauantaiamuna retkellä Rankin saareen kaljaasi m/aux Vivanilla.

Löydät meidät Facebookista,
Instagramista ja Twitteristä

Facebook: niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: niinipuu

www.niinipuu.fi

Suomi 100 vuotta ja Mänttärin

Tänä vuonna vietetään monin tavoin Suomi 100 vuotta -juhlavuotta. Täsmällisemmin pitäisi sanoa, että itsenäinen Suomi täyttää sata vuotta. Tänä vuonna 83-vuotias Mänttärin Sukuyhdistys haluaa olla mukana juhlavuoden tapahtumien ketjussa.

Juhlavuosi näkyy Niinipuu-lehdessä ulkosuomalaisia Mänttäreitä esittelevän teeman muodossa. Ulkosuomalaisia palvelevaa toimintaa on muutenkin tavoitteena terävöittää sukuyhdistyksen toiminnassa.

Sukuyhdistyksen valtuuskunnan kokouksessa huhtikuussa käsitellään johtokunnan valmisteleva luonnos Mänttärin Sukuyhdistyksen kestävä kehityksen periaatteiksi. Olemme todennäköisesti ensimmäinen sukuyhdistys, joka on sitoutunut tällaisiin periaatelinjauksiin.

Kestävä kehityksen sitoumusten kattava läpivienti on osa valtioneuvoston kanslian johtamaa kestävä kehityksen projektia ja Suomi 100 vuotta -hanketta. Näillä linjauksilla katsotaan pitkälle tulevaisuuteen.

Toukokuussa järjestetään Helsingissä "Suomi 100 vuotta ja Mänttärin -juhla". Tässä tilaisuudessa paneudutaan Suomen itsenäisyyttä edeltävään aikaan ja niihin historiallisiin kehityskulkuihin, joiden tuloksena oli parinsadan vuoden päästä valtiollinen itsenäistyminen.

1700-luvun lopulla käytiin niin sanottuja Kustaan sotia Ruotsin ja Venäjän välillä. Taisteluja käytiin pariinkin kertaa Liikkalan kylässä, Mänttärin suvun kotikylässä. Taistelujen aikana kyläläiset joutuivat todennäköisesti piiloutumaan metsiin. Historiallisesti merkittävää oli, että Ruotsin armeijan suomalaiset upseerit laativat Venäjän keisarinnalle osoitetun Liikkalan kirjeen, jossa he ehdottivat, että Suomi liitettäisiin Venäjään.

Historioitsijat ovat todenneet, että tämä sinänsä valtiopetokseksi tulkittava kirje aloitti sen tapahtumien ketjun, jonka tuloksena oli ensin Suomen autonomian aika ja myöhemmin Suomen itsenäistyminen. Jos näin ei olisi tapahtunut, olisimme luultavasti edelleen Ruotsin itäinen maakunta. Tämä on tietenkin spekulatiota. Näistä tapahtumista kuulemme sotahistorian ammattilaisen Kalevi Sirénin (taulu 1848) esitelmän. Tilaisuudessa luodaan myös lyhyt katsaus talvi- ja jatkosodan tapahtumiin, joissa kaatui lukuisia suvun miehiä.

Juhlallisuudet jatkuvat vielä syksyllä. Elokuussa sukuyhdistys järjestää sukumuseon tontilla Liikkalassa Suomi 100 vuotta -yhteislaulutilaisuuden. Lokakuussa on Suomi 100 vuotta -runoiltpäivä. Perinteisiä tapahtumia ovat sukuseurat heinäkuussa ja sugolf syyskuussa.

Todettakoon vielä, että sukuyhdistyksen valtuuskunnan kokous on tänä vuonna Sarka-museolla Loimaalla lauantaina 22.4. Sinne järjestetään bussikuljetus. Kaikilla suvun jäsenillä on mahdollisuus lähteä mukaan.

Tervetuloa näihin mielenkiintoisiin sukutapahtumiin!

Anssi Paasivirta (taulu 10793)
suvun päämies

*"Olemme todennäköisesti
ensimmäinen
sukuyhdistys, joka on
sitoutunut kestävä
kehityksen
periaatteisiin"*

Ainoa muisto. Hääkuva Urho Mänttäristä ja hänen vaimostaan Tyyne Savolaisesta on ainoa jäljellä oleva kuva, joka Pentti Mänttärillä on tallessa isoisästään.

Isoisän kohtalo selvisi Niinipuun avulla

Savonlinnalainen Pentti Mänttari sai viime lehdestä uutta tietoa hänen kadonneesta isäisästään Urho Mänttäristä, joka teloitettiin syyttömänä.

Niinipuu-lehti teki viime numerossaan todellisen paljastuksen kertoessaan **Josif Stalinin** aikaisten uhrien hautausmaalta Sandarmohin metsästä Venäjän Karjalasta löytyneestä Mänttärin suvun jäsenestä.

– Tarina yllätyksekseni valaisi kadonneen isoisäni kohtaloa, 60-vuotias savonlinnalainen **Pentti Mänttari** (taulu 7410) kertoo.

Kouvolaalaisen **Ari Lehtomäen** (taulu 11022) tekemä löytö Sandarmohin tsatsounan kansiosta alkoi kirkkauttaa Pentti

Mänttärin hälytyskelloja.

– Luin tarinaa ja tunnistin pian hämmästyneenä alueelle haudatun miehen isoisäkseni, savonlinnalainen kertoo Niinipuulle lähettämässään sähköpostissa.

ISOISÄ TYÖSKENTELE KOTKAN SAHALLA

Sandarmohissa syyttömänä teloitusta, vuonna 1895 syntyneestä **Johan Johaninpoika (Urho) Mänttäristä** (taulu 7408) pojanpoika tietää vain sen, mitä hänen isänsä on aikanaan jutellut ja mitä on kuullut mummonsa sisaren kertomuksista.

– Mummoni **Tyyne** ei tapahtumista paljon puhunut ja kuinkapa se olisi nuorta pojankollikkaa kiinnostanut. Sukutietoisuus ja kiinnostus ymmärtääkseni herää vasta myöhemmällä iällä, kun vanha polvi on jo osin kadonnut tai menettänyt muistinsa. Mänttari kertoo.

Isoisä oli ammatiltaan lankunkantaja ja työskenteli nuorena miehenä Kotkan sahalla ennen kansalaissotaa. Sotaan, punaisten riveihin, hän tuli vedetyksi edustamansa yhteiskuntaluokan ja Kotkan työväen painiseuran mukana, mutta selvisi hengissä tämän ankean vaiheen melskeistä.

– Sitten Urho ajautui Koivistolle ja Patalaan, jossa tapasi mummoni, kaupanhoitaja Tyyne Savolaisen ja avioitui tämän kanssa 3.7.1927. Perheeseen syntyi pian kolme lasta eli isäni **Helge** (30.3.1928), tätini **Pirkko** (20.5.1929) ja setäni **Teuvo** (8.3.1931), Mänttari jatkaa.

NEUVOSTOJOHTO HOUKUTTELI "TYÖLÄISTEN PARATIISIIN"

Valtakunnan raja ei ollut kaukana ja Neuvostoliiton silloinen johto rohkaisi ja houkutteli 1920-30-lukujen vaihteessa propagandalehtisin ihmisiä muuttamaan "työläisten paratiisiin".

Suomalaisia siirtolaisia saapuikin paluumuuttajina aina Kanadasta asti etsimään onneaan Neuvostoliitosta. Suomessa oli työttömyyttä.

– Näin myös isoisäni päätti vuonna 1931 lähteä rajan taakse paremman elannon toivossa, Mänttari kertoo.

Venäjän Karjalan Sorokassa oli silloin iso saha, jonne Urho Mänttari lopulta pestautui lastaajaksi. Perhe tuli perässä vuonna 1932. Saattajaksi lähti mummon äiti **Emilia Eskelinen**, joka tarmokkaana ja venäjän kielen taitoisena oli suureksi avuksi.

– Matkalla koettiin myös harmia. Pietarin asemalla varastettiin suuri tavarakolli, jonka mukana menivät muun muassa uusi astiasto ja parhaat vaatteet. Perille kuitenkin päästiin ja taloksi asetettiin vuokratasarmiin. Emilia viipyi perheen apuna Sorokassa peräti kuusi kuukautta, Mänttari jatkaa.

PARATIISISTA EI OLLUT TIETOAKAAN

Arki oli työntäyteinen, sillä mikään paratiisi Sorokka ei kuitenkaan suomalaisille ollut.

– Muistan mummoni kertoneen, että he näkivät ajoittain suoranaista nälkää. Mummoni oli kuitenkin tuonut mukanaan Koivistolta poljettavan Singerin. Mummon naapuriston perheille tekemillä ompelutoilla hankittiin kaivattua tulon jatketta, Mänttari kertoo.

Perheen nuorimmainen kuoli Sorokassa ennen kuin ehti täyttää kaksi vuotta. Mahatauti koitui Teuvo-sedän kohtaloksi.

– Isäni ja hänen sisarensa ehtivät käydä muutaman vuoden koulua Sorokassa. Isäni kertoi, että Pirkon kanssa riidat käytiin enimmäkseen venäjäksi, koska venäjän kielessä oli paljon muhevampia haukkumasanoja kuin suomessa, Mänttari jatkaa.

ISOISÄN KOHTALO JÄI VUOSIKSI ARVOITUKSEKSI

Stalinin aika Neuvostoliitossa oli vaikeaa monelle ja etenkin ulkomaalaisille. Koivistolle lähetettyjä kirjeitä sensuroitiin ja lopulta koko kirjeenvaihto kiellettiin.

– Isoisäni osalta valtion vainoharhaisuus konkretisoitui eräänä marraskuun yönä vuonna 1937, jolloin hänet tultiin vangitsemaan kotoa. Syytä vangitsemiseen ei silloin, eikä myöhemminkään kerrottu mummolleni, Mänttari kirjoittaa.

Savonlinnalaisen isä muistaa sisarensa kanssa heränneensä tapahtumaan.

– Urho oli sanonut tulevansa pian takaisin, mikä ei kuitenkaan koskaan toteutunut. Mummoni yritti turhaan selvittää miehensä kohtaloa, Mänttari kertoo.

Vasta vuosia myöhemmin Neuvostoliitosta kantautui vahvistamaton tieto siitä, että Urho Mänttari oli ammuttu "kansanvihollisena". Varsinainen tuomion syy, eikä se, kuka oli syyppä hänen vangitsemiseensa koskaan selvinnyt.

– Alkuunpanijana saattoi siihen aikaan olla vaikka kateellinen naapuri tai vain väärä kansalaisuus. Mummollani ei myöskään ollut tietoa mihin isoisäni oli vangitsemisen jälkeen viety, saati hautapaikasta, Mänttari kertoo.

Sitä, että Urho Mänttari oli syytön mihinkään venäläisvastaiseen toimintaan ei kukaan suvun piirissä epäillyt.

– Mummolleni isoisän syyttömyyttä ei kukaan koskaan Neuvostoliitosta vahvistanut, vaikka Urhon kohtaloa yritettiin tiedustaa myöhemmin Suomen ulkoministeriön kautta.

Asia olisi jäänyt ikuisesti arvoitukseksi, kuten olisi viimeinen leposijakin, ellei Ari Lehtomäen matka olisi johtanut Poventsaan. Sandarmohin kansista löytyneen tiedon mukaan Urho Mänttari vangittiin 28.11.1937, tuomittiin 2.1.1938 ja ammuttiin 9.1.1938. Hänet tunnustettiin syyttömäksi 6.6.1989.

ISOÄITI PALASI LAPSINEEN KOIVISTOLLE

Savonlinnalaismiehen isälle ja tädille kokemukset Neuvostoliitossa jäivät mieleen traumaattisina.

– Tuskin mummonikaan siitä vammoita selvisi. Mummollani oli onneksi Suomen passi ja hän palasi takaisin Koivistolle talvella vuonna 1938 lasten kanssa.

Mummon äidin Emilian taloudessa oli tilaa, koska edellisen vuoden marraskuussa oli kuollut tyttärien isoäiti Judit ja

hiukan aiemmin hänen sisarensa Elina.

– Mummoni sisar Terttu kirjoitti muistelmissaan, "ettei meidän mökissä pitkään aikaan naurua kuulunut", Mänttari kertoo.

Savonlinnalaisen isä ja täti aloittivat suomalaisen kansakoulun Kotterlahdessa keväällä 1938 sekä mummo pääsi töihin osuusliikkeeseen Viipuriin.

– Alkoivat aktiivisen unohtamisen aika, hän jatkaa.

Mummonsensa ompelukonetta Pentti Mänttari muistaa lapsuudessaan polkeneensa eräänkin kerran. Singer on yhä tallella isoäidin vanhuudenmökissä Kuortissa, joka palvelee nykyisin savonlinnalaisen oman perheen kesämökinä.

– Ajoittain tulen miettineeksi, miten paljon toisenlainen oma elämäni mahtaisi olla, jos isoisäni olisi jäänyt eloon. Ihmisten elämänkohtalot ovat joskus enemmän vain sattumusten kuin omien, tietoisten valintojen seurauksia, savonlinnalainen toteaa.

Kuva: Ari Lehtomäki

Metsähauta. Sandarmohin hautausmaalle haudattiin jopa 80 000 Josif Stalinin aikana teloitettu ihmistä. Laaja alue on nykyisin metsittyä.

Tarinan kouvolalaisen Ari Lehtomäen löytöretkestä voi lukea Niinipuun viime numerosta sivuilta 20–21.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
PENTTI MÄNTTÄRIN KOTIALBUMI ja
ARI LEHTOMÄKI, kuvat

Ideariihi koolla. Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunta kävi viime kevään kokouksessaan ideakeskustelua muun muassa sukutietokannan kehittämisestä. Tietokantaryhmää kokouksessa veti valtuuskunnan varapuheenjohtaja Olli Sipilä (keskellä).

Sukutieto siirtynyt uuteen tilanteeseen

Mänttärin Sukuyhdistys etsii uusia aktiiveja jatkamaan suvun laajan tietokannan kehittämistä ja ylläpitoa.

Mänttärin Sukuyhdistyksen sääntöjen mukaan “tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys kerää Mänttärin sukuun liittyviä muistoja, perimätietoja ja esineitä sekä järjestää kokouksia ja pitää sukukirjaa”.

Sukuyhdistys on historiansa aikana kerännyt uskomattoman määrän tietoa suvun jäsenistä. Yhdistys ja erityisesti muutamat sen keskeiset jäsenet ovat käyttäneet valtavan määrän aikaa ja energiaa sukutietojen tallentamiseen. Nämä ponnistukset ovat synnyttäneet kaksi kertaa sukukirjan vuosina 1972 ja 2001. Samalla on syntynyt mittavan laaja sukutietokanta, joka käsittää yli 60 000 nimeä.

Sukutietojen saamiseksi on viime

vuosina tullut merkittäviä muutoksia. Monet sukuyhdistykset ja yksittäiset sukututkijat ponnistelevat samojen haasteiden kanssa.

– Lainsäädännöllä rajoitetaan innokaiden sukututkijoiden mahdollisuuksia päästä tiedon lähteille. Lisäksi uudet tietosuojakäytännöt muuttavat sukutietojen käsittelyä, asiaa selvitelty valtuuskunnan varapuheenjohtaja **Olli Sipilä** (taulu 10775) sanoo.

Sukutietoja on lain mukaan säilytettävä huolellisesti ja digitaalisessa muodossa olevat tiedot on suojattava tietoturvalisesti. Käytännössä siten, että kuka tahansa ei saa tietoja käyttöönsä. Lisäksi niinsanotulla rekisterinpitäjällä tulee olla tiedossaan kaikki ne tahot, joilla vaikkapa tällainen sähköinen kopio on.

TIETOJEN JULKAISEMINEN VAATII LUVAN

Kaikki sukuyhdistyksen jäsenet eivät myöskään halua tietojaan julkisiksi.

– Nykypäivänä monet meistä haluavat suojella yksityisyyttään ja suvun pitääkin kunnioittaa tätä tahtoa. Se tarkoittaa sitä, että emme voi muuttaa esimerkiksi sukutietokantaa julkiseksi, vaikka käytännössä se olisikin mahdollista, Sipilä muistuttaa.

Nykyisin tietojen julkaisemiseen tulee olla asianomaisen henkilön lupa.

– On oletettavaa, että varsinkin nuorempien suvun jäsenten osalta meillä ei ole yhdistyksenä tätä lupaa, Sipilä jatkaa.

OSOITEREKISTERIN YLLÄPIDOSSA VAIHDOKSIA

Mänttärin Sukuyhdistyksen näkökulmasta myös vanhempi sukupolvi on siirtynyt ansaitulle vapaalle.

Viime vuoden aikana sekä suvun osoiterekisterin ylläpidon että myös sukutietokannan osalta vaihdettiin vetovastuuta. **Timo Huovila** (taulu 2007) jättäytyi pois aktiivisesta yhdistystoiminnasta. Samalla siirrettiin osoiterekisterin vastuu Niinipuun toimitussihteeri **Marko Wahlströmille** (taulu 1943) ja valtuuskunnan varapuheenjohtaja Olli Sipilälle.

Ensimmäinen vuosi on mennyt osoiterekisterin ajantasaistamisessa siltä osin kuin osoitemuutoksia on saatu suvun tietoon joko henkilöiden itse ilmoittamina tai osoiterekisterin päivityksenä Posti Oyj:n välityksellä Väestötietojärjestelmän kautta.

– Viime Niinipuu-lehden ilmestymisen jälkeen meillä oli noin 1 200 osoitetarkistusta tehtävänä, Sipilä kertoo.

Osoiteenmuutokset on helppo tehdä: www.niinipuu.fi:n kautta on mahdollista ilmoittaa muutoksia tai yksinkertaisesti sähköpostitse osoitteella osoitemuutos@niinipuu.fi.

SUKUTUTKIJOIDEN VERKOSTO HENKIIN

Sukuyhdistyksen nykyinen sukutietokanta on käytännössä vuodelta 2001, jolloin julkaistiin kaksiosainen sukukirja.

– Tietokantaan on tehty sellaisia korjauksia, joita suvun vapaaehtoiset ovat saaneet käsiinsä: uusia suvun jäseniä, uusia avioliittoja, eroja ja poismenneitä. Sukutietokanta ei kuitenkaan pysy ajan tasalla ellei sitä ylläpidetä, vaan se vanhenee käytännössä joka ikinen päivä, Sipilä korostaa.

Sukutietokannan ylläpitäminen on haasteellista: mistä saada tietoja? Sukuyhdistyksessä tätä on pohdittu niin valtuuskunnassa kuin johtokunnassa.

– Kovin suurta viisasten kiveä ei toistaiseksi ole löytynyt. Johtokunnan lähtökohtana on, että voisimme yrittää elvyttää sukututkijoiden verkostoa ja etsiä asiasta kiinnostuneita suvun jäseniä pohtimaan ylläpitoa, Sipilä toteaa.

Hän korostaa, että vanhat tiedot eivät katoa mihinkään, mutta uudet tiedot olisi hyvä saada kiinni.

– Olisiko mahdollista vaikkapa muodostaa sukuhaaroittain verkostoja tietojenkeruuta varten. Tulemme tämän

vuoden aikana käynnistämään verkoston kasaamisen, Sipilä sanoo.

Sukutietokannan kehittämisestä ja sukututkimuksesta kiinnostuneet voivat ottaa rohkeasti yhteyttä Olli Sipilään sähköpostitse osoitteella olli.sipila@niinipuu.fi tai puhelimitse numerolla 040 543 1480.

VERKOSTO MYÖS ULKOSUOMALAISILLE JÄSENIILLE

Suomen 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi sukuyhdistys etsii suvun uusia jäseniä myös ulkomailta.

Mänttäreitä on lähes kaikilla maapallon mantereilla.

– Olisi hienoa, että saisimme omiin julkaisukanaviimme myös uutisia ulkosuomalaisen parista. Miten saisimme maamme rajojen ulkopuolella asuvia sukulaisia tarttumaan toimeen?, Sipilä kysyy.

Hän uskoo, että rakentamalla yhteys henkilöiden verkostoa myös ulkomaille tämä saattaisi onnistua.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Ansaituille vapaalle. Sukuyhdistyksen tietokannan ja osoiterekisterin ylläpidosta pitkään vastannut Timo Huovila luopui viime vuonna aktiivisesta yhdistystoiminnasta. Hänet kutsuttiin suvun kunniajäseneksi, jonka osoituksena hän sai kunniakirjan johtokunnan puheenjohtaja Kaisu Venäläiseltä.

FAKTA

Mänttäreitä on lähes kaikilla mantereilla

- Suomi 14 852 kotitaloutta
- Ruotsi 168
- Kanada 51
- USA 47
- Australia 25
- Saksa 18
- Englanti 16
- Espanja 11
- Ranska 8
- Sveitsi 6
- Irlanti 5
- Venäjä 5
- Belgia 4
- Viro 3
- Luxemburg 3
- Italia 2
- Tanska 2
- Hollanti 2

Norja, Itävalta, Skotlanti, Kreikka, Kypros, Turkki, Saudi-Arabia, Botswana ja Uusi-Seelanti yksi kotitalous/maa

Luvut on laskettu Mänttärin Sukuyhdistyksen ja Niinipuu-lehden osoiterekisteristä. Tilanne maaliskuussa 2017.

Matkustava perhe. Pojista on ollut suurenmoista tutustua äidin syntymämaahan yhdessä vanhempien kanssa. Kudelin perhe, Niki, Pauli, Silja ja Max australialaisessa maisemassa.

Kotina koko maailma

Australiassa syntyneen virolais-suomalaisen Siljan ja suomalais-saksalaisen Paulin yhteinen tarina sai alkunsa lomamatkalla Leningradissa.

Helsingin Pakilassa asuvien **Silja** ja **Pauli Kudelin** (taulu 8561) perheessä monikulttuurisuus ja kansainvälisyys on koko ajan läsnä. Se johtuu osittain heidän taustoistaan ja myös heidän työstään, mutta ennen kaikkea asenteesta: koko maailma on meidän kotimme.

Pojat **Niki** (13) ja **Max** (10) ovat omaksuneet saman ajatuksen. Lisäksi he ovat täydellisen kaksikielisiä. Se johtuu siitä, että jo silloin, kun he olivat vauvaikäisiä, äiti puhui heille ainoastaan englantia ja isä suomea.

Tämä tuotti tulosta. Nyt pojat puhuvat molempia kieliä täysin puhtaasti.

SIIRTOLAISYHTEISÖ AUSTRALIASSA

Silja ja Pauli löysivät toisensa, vaikka he elivät maapallon

vastakkaisilla puolilla. Silja syntyi Australian Sydneyssä. Hänen äitinsä **Anja** (o.s. **Kurittu**, taulu 8561), lähti 1960-luvun alussa kotiseudultaan Sippolasta Australiaan ja jäi sinne.

Hän meni naimisiin virolaisen Lauri Ottasin kanssa. Ottasin perhe oli paennut kotimaastaan toisen maailmansodan aikana monen muun virolaisen tavoin Saksan kautta Australiaan.

Silja kertoo lapsuudestaan.

– Juureni merkitsevät minulle hyvin paljon, mutta monimutkaisella tavalla. Minut kasvatettiin Sydneyssä, mutta puhuimme kotona viroa, lauantaisin kävin virolaista koulua ja kaikki läheiset ystäväni ovat Sydneyn virolaisia ja olemme edelleen läheisiä. Kosketuspintani Viroon on siirtolaisyhteisö, joka muodosti oman erikoisen maailmansa.

Pauli sen sijaan on syntynyt Kotkassa, mutta hänen isänsä on kotoisin Hampurista Saksasta.

LOMAMATKA SUOMEEN MUUTTI KAIKEN

Kun Silja oli päässyt lukiosta koulunsa parhaimmilla arvosanoilla ja hyväksytty Sydneyn yliopiston oikeustieteelliseen tiedekuntaan opiskelijaksi, hän lähti käymään Suomessa ja Sippolassa, jossa olivat mummo ja vaari sekä neljä tättä ja kaksi enoa.

Sippolasta käsin hän osallistui Leningradiin suuntautuvalla seuramatkalle, koska se tuntui australialaisesta mielenkiintoiselta. Samalla matkalla sattui olemaan kotkalainen opiskelija Pauli Kudel yhden ystävänsä kanssa.

Tuo tapaaminen tiesi paitsi kesähäitä myös sitä, että Sydneyn yliopisto vaihtui Helsingin yliopistoon ja filosofiseen tiedekuntaan.

TYÖMATKOJA YMPÄRI MAAILMAA

Valmistumisensa jälkeen Silja opetti kirjallisuutta sekä kääntämistä Helsingin yliopistolla.

– Suoritin tohtoriseminaarin ja tarkoitukseni oli väitöskirjan jälkeen hakea virkaa yliopistolta. Mutta lasten synnyttyä siirryin toimittajaksi, sillä ajattelin, että siinä työssä jäisi perheelle enemmän aikaa. Se on tosin osoittautunut virhearvioksi, hän kertoo.

Nykyisin hän kirjoittaa artikkeleita monenlaisille asiakkaille, muun muassa Sanomalle, Otavamedialle, Spoonille ja UPM:lle. Tekstit ovat englanninkielisiä.

– Säännöllisin työllistäjäni on tällä hetkellä Blue Wings -lehti (Finnair Inflight Magazine), johon kirjoitan uutissivut sekä matka-, kulttuuri- ja business-artikkeleita, hän kuvailee.

Viime aikoina hän on käynyt haastattelumatkoilla Berliinissä, Japanissa, Wienissä ja Budapestissä.

Toimenkuvaan kuuluu myös muiden tekemien juttujen käsittely sekä lehdistö- ja pörssitiedotteiden muokkaaminen muutamalle suurelle yhtiölle. Erikoisuutena ovat Valtioneuvoston kanslian, Nordean, Eläketurvakeskuksen ja Kuntaliiton tilaamat englanninkielien kirjoitus- ja käännöskurssit.

Kaike tämän ohella hän kääntää taidekirjoja suomesta englantiin muun muassa Kiasmalle, Arkkitehtuurimuseolle ja Tampereen Taidemuseolle.

YHTEISTYÖTÄ AVIOMIEHEN KANSSA

Aviomies Pauli, joka toimii Aalto-yliopiston kielikeskuksen varajohtajana ja tiimiesimiehenä sekä saksan lehtorina, tunnetaan saksankielen oppikirjojen laatijana.

– Olen tehnyt toistakymmentä oppikirjaa yksin ja työryhmissä. Uusin hanke, jossa olen mukana, on Freut mich -alkeisoppikirja aikuisille. Ensimmäinen osa ilmestyy huhtikuussa, tulossa on kolme osaa. Kirjaa käytetään yliopistojen kielikeskuksissa, ammattikorkeakouluissa ja muussa aikuisopetuksessa, Pauli kertoo.

Lisäksi hän on tehnyt paljon verkkomateriaalia sekä kotimaisissa että kansainvälisissä yhteistyöhankkeissa.

– Oppimateriaalin tekeminen on aikaa vievää, raskasta ja haastavaa, mutta samalla kiehtovaa ja palkitsevaa. Siinä saa päivitettyä omat tietonsa ja samalla pysyy ajan tasalla uusien pedagogisten tuulien kanssa, Pauli toteaa.

Uusimman kirjan teossa on myös Silja mukana. Hän on kuvittanut Otavalle kirjoja ja uusin projekti on aviomiehen oppikirja.

MATKUSTELU YHTEINEN HARRASTUS

Kudelin perhe matkustelee paljon. Vuosi sitten he viettivät joulun aikaan kaksi viikkoa Australiassa. Se oli elämys ennen kaikkea pojille. Oli joulu ja lämmintä sekä sai mennä rannalle

vaikka koko päiväksi.

Partiota ja trampoliinikerhoa harrastava Max listaakin Australian suosikikseen jo siksi, että se on äidin kotimaa. Niki, joka trampoliinin lisäksi harrastaa boulder-kiipeilyä, lisää Australian lisäksi hyviksi kohteiksi Singaporen, Kreikan ja Berliinin.

– Mutta yhtä hyvä on matkustaa mummin luokse Sippolaan. Siellä on maailman makeimmat ahomansikat ja Orijärven on yhtä hyvä uida kuin Australian tai Kreikan rannoilla, hän kertoo.

Paulin mielestä ehkä yksi syy matkusteluun on se, että hänellä ja Siljalla ei kummallakaan ole taustalla vain yhtä yhtenäiskulttuuria.

– Itse olen Siljan kautta saanut yhden uuden kotiseudun, Pauli pohdiskelee.

Hän lisää vielä, että matkustelussa viehättävintä on ihmettely, uuden kulttuurin, uusien ihmisten tapaaminen tai vanhan tutun syventäminen ja päivittäminen.

– On mukava näyttää pojille erilaisia oloja ja ihmetellä heidän kanssaan yhdessä ja samalla opettaa heille suvaitsevaisuutta ja monikulttuurisuutta.

Ihmettely ei kohdistu yksinomaan ulkomaisiin kohteisiin, vaan yhtä lailla vaikkapa hiidenkirnuun kymenlaaksolaisessa maisemassa tai ensimmäisen maailmansodan aikaisiin juoksuhautoihin Pakilassa.

– Asian voisi tiivistää niinkin, että koska matkustelu perheen kanssa on antoisinta, niin harrastuksista paras ja tärkein on perhe.

SUOMI VAI AUSTRALIA?

Silja, Niki ja Max ovat sekä Australian että Suomen kansalaisia. Kun käymme vertaamaan, kummassa maassa olisi mukavampi asua ja elää, valinta ei ole helppo. Max kyllä tietää kantansa heti.

– Australia on tosi kiva, mutta tykkään asua Suomessa. Meillä on kiva koti ja kissa, jonka nimi on Sydney.

Niki voisi kuvitella muuttavansa Australiaan.

– Australian sää kyllä voittaa nämä Suomen olot, hän sanoo.

Silja toteaa, että australialainen kulttuuri on avoimempaa ja ystävällisempää. Siellä naapuria kohdellaan kuin ystävää ja bussissa jutellaan pirteästi vierustoverin kanssa.

– Tosin olen ehkä nykyään sen verran ”suomettunut”, että välillä tuntuu vapauttavalta istua bussissa ihan hiljaa vailla sosiaalisia paineita, hän nauraa.

– Kummassakin kulttuurissa on asioita, joita arvostan. Australiassa näitä ovat positiivisuus, luova yrittäjäisyys ja loistava huumorintaju, Suomessa taas tasa-arvoisuus ja sivistyneisyys.

Tähän listaan pojat lisäävät vielä Suomen turvallisuuden ja kaikki kaverit täällä. Poikien mielestä Suomessa on huonoa se, että täällä kiroillaan ja tupakoidaan liikaa.

Australiasta he eivät osaa mainita yhtään huonoa asiaa.

Äiti Siljan mielestä Suomen ilmastossa pimeys on vaikein haaste. Australiasta hän kaipaakin ennen kaikkea ystäviä ja rantoja ja tuoreita mangoja, luonnon ääniä ja tuoksua sekä erityisesti erään linnun laulua. Se lintu on magpie, Australian harakka.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
KUDELININ PERHEALBUMI, kuvat

Suomalaisia kannustamassa. Leena ja tytär Helena ottivat osaa suomalaisten esiintymiseen Calgaryn olympialaisten avajaisissa vuonna 1988.

Sydämeni jäi pieneen punaiseen mökkiin

Sippolasta Englantiin 18-vuotiaana lähteneen Leena Gunningin elämä vei Kanadaan.

Kahdeksanlapsisen perheen esikoisena syntynyt **Leena Gunning** (o.s. Huovila, taulu 333) pitää vieläkin rakkaimpana paikkanaan maailmassa Sippolassa sijaitsevaa pientä punaista synnyinmökkiiään.

– Siellä ovat minun juureni ja minusta tuntuu siltä kuin se olisi ainoa paikka, missä mikään ei ole muuttunut, nykyisin Kanadan Albertassa asuva suomalainen sanoo.

Gunning lähti Suomesta 18-vuotiaana Englantiin.

– Se oli pelottava ja jännittävä ratkaisu maalaistytölle, joka oli tuskin Kouvolaa kauempana koskaan käynyt. Matkustin yksin junilla ja laivoilla monen maan kautta, kun olin saanut halvan matkan, hän muistelee.

– Vakuutin itselleni, ettei maailmasta voi eksyä. Rahaa oli niukalti, vain kaksi Englannin punttaa. Eväänä minulla oli kotona tehdyt voileivät. Saavuin Lontooseen eri asemalle kuin kaksi muuta suomalaistyttyä, joten otin taksin sinne ”vastaanottoasemalle”, hän jatkaa.

Sillä matkalla Gunning sai ensimmäisen kokemuksen siitä, miten maailmassa täytyy pitää puoliaan, sillä kuski olisi ottanut matkasta täyden punnan.

– Minä sentään voitoin ja maksoin vain puolet.

”ÄIDIN AVUKSI” BROWNIN PERHEESEEN

Nuoren sippolalaistytön työpaikka oli **Brownin** perheessä työnimikkeellä ”äidin avuksi”. Perhe oli muuttanut Australiasta.

– He olivat vuokranneet ison, vanhan

talon. He olivat tosi ystävällisiä, mutta lapset olivat minusta ylivilkkaita, kun olin tottunut rauhallisiin veljiin ja siskoihin. Oli kova koti-ikävä, enkä koskaan ole kärsinyt kylmästä niin kuin siellä. Ainoa lämmitys talossa oli avotakka. Nukkumaan mennessä sain lämmikkeeksi kuumavesipullon, hän kertoo.

Palkkaa Gunning sai punnan viikossa. Parin kuukauden päästä hän oli säästänyt viisi punttaa ja lähetti ne kotiin Suomeen.

– Tutustuin myös käsityökaupan kivaan rouvaan. Häneltä sain halvalla lankoja, joista neuloin koko perheelleni sekä sukat että lapaset. Äiti kertoi itkun tulleen, kun hän avasi paketin.

Pian Lontooseen asettumisen jälkeen hän kertoo tutustuneensa muihin suomalaisiin tyttöihin.

– Yhdessä kävimme Windsorissa kansainvälisellä klubilla. Sain kunnian olla klubin johtokunnan ainoa naisjäsen.

AVUSTAJAKSI ASCOTIN SAIRAALAAN

Vuoden kuluttua Gunning sai hoitajien avustajan paikan Ascotin sairaalassa.

– Pidin siitä työstä, sain enemmän palkkaa ja jopa vapaapäiviä! Eniten työskentelin lastenosastolla. Työhöni kuului muun muassa aamiaisen tarjoilu. Kun lapset näkivät minun tulevan, he huusivat kuorossa: ”Liina, Liina!”, hän kertoo.

Gunning säästi rahaa ja pääsi näin ke-sällä Suomeen Baltikka-laivalla.

– Oli ihana loma, ja sen jälkeen menimme Ritva-ystäväni kanssa töihin King Edward Memorial -sairaalaan Lontooseen. Pidin työstä ja muutaman kuu-kauden jälkeen ”Matron” laittoi meidät kokeisiin. Niin aloitimme sairaanhoitajakoulutuksen, hän jatkaa.

Gunning kertoo pärjänneensä hyvin.

– Vaikka työ osastoilla oli ensin rankkaa, niin meitä oli sentään neljä suomalaista ja saimme tukea toisiltamme. Meistä tuli ihan suosikkeja. Parin vuoden kuluttua suoritin vielä kätilökurssin.

Hän nautti elämästään Lontoossa, mutta Suomen-perhe oli aina mielessä. Joka vuosi hän kävi kotona. Gunningin viimeinen työpaikka oli hänelle mieluisin,

sillä hän työskenteli osastonhoitajana The Royal Masonic -sairaalassa.

AVIOITUMINEN JA KOTIROUVAN ”URALLE”

Vuonna 1975 nuori suomalaisnainen meni naimisiin insinööri **Colin Gunningin** kanssa ja siitä lähtien hän on ollut ”kotirouvana”.

– Esikoisemme **Helena** syntyi Lontoossa vuonna 1978. Kun Helena oli parivuotias, Colin sai työsiirron Kanadaan. Pidin heti Calgarysta, vaikka joskus ikävöin työtäni ja ystäviäni Lontoossa. Löysin pian suomalaisia ystäviä täältäkin, ja kun poikamme Steven syntyi 1982, puuhaa riitti kotona yllin kyllin.

Gunningit ovat joka vuosi käyneet Suomessa.

– Olen yhä Suomen kansalainen

ja nyt myös Kanadan. Olemme yrittäjiä ja viimeiset kaksi vuotta ovat olleet täällä Albertassa vaikeita, koska olemme öljystä riippuvaisia, hän kertoo.

Vuoden 2015 jouluviikolla Gunningit saivat ensimmäisen lapsenlapsensa, kun Helenalle ja hänen miehelleen **Chadille** syntyi tytär **Ava**, joka on oikea mummin kulta.

– On ilo seurata hänen kehitystään. Avan ensimmäinen sana oli ”pappa”, kun hän oli 10 kuukauden ikäinen.

”Sain kunnian olla klubin ainoa naisjäsen”.

Tuore sairaanhoitaja. Leena Gunning valmistui Lontoossa sairaanhoitajaksi vuonna 1963 ja suoritti kätilökurssin vuonna 1965.

Gunning harmittelee, ettei ole päässyt Suomeen viime aikoina, mutta on jättänyt sydämensä sinne punaiseen mökkiin.

– Olen nyt 77-vuotias ja tyytyväinen elämääni. Olen saanut olla terveenä. Suurimman osan elämäni olen asunut ulkomailla ja voin sanoa, että minua on kohdeltu erittäin hyvin sekä Englannissa että Kanadassa, hän kiittää.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
.....
LEENA GUNNINGIN KOTIALBUMI, kuvat

Mummi ja mummin kulta. Gunningien ensimmäinen lapsenlapsi on Ada-tyttö.

Lapsia karusellissa. Tehtaan leikkikentän karusellissa 1950-luvun lapset saivat päänsä pyörälle.

Kolhoosin kakaroilla turvallinen asuinympäristö

Mänttärin perheessä kasvoi jyväskyläläisen kivääritehtaan asuinalueen suurin lapsilauma.

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskuntaan kuuluva toimittaja **Jarkko Mänttari** (taulu 3940) kertoo Kolhoosin kakarat -kirjassaan jyväskyläläisen Valtion kivääritehtaan, sittemmin Valmet Oy:n Tourulan tehtaan, asuinalueen lasten ja nuorten elämästä sotien jälkeisinä vuosikymmeninä.

Jo 1920-luvun lopulla aloittaneen tehtaan ympärille muodostui 1940-luvulla kaksi asuinalueutta. Toiselle puolelle rakennettiin kolme kaksikerroksista asuintaloa ylemmille toimihenkilöille ja toiselle puolelle viisi kolmikerroksista kerrostaloa työntekijöille sekä alemmille toimihenkilöille. Pian

alueita ruvettiin kutsumaan nimillä Herrojen puoli ja Kolhoosi.

– Kolhoosi ja Herrojen puoli olivat meille ihan neutraaleja nimityksiä ilman mitään arvolatauksia. En muista koskaan ajatelleeni, että kolhoosi-nimitykseen olisi liittynyt jotakin kielteistä tai hävettävää. Vasta oppikoulussa minulle selvisi, mistä nimitys oli peräisin, kertoo Mänttari, jonka syntyessä alueella asui lähes 200 lasta.

TEHDAS OLI POIKKEUKSELLISEN SULJETTU

Mänttari on löytänyt myöhemmin selityksiä monia oudoksuttavalle nimitykselle.

– Itse tehdas oli poikkeuksellisen suljettu. Myös asuinalue

oli ympäröity korkealla aidalla, jonne pääsi luvallisesti vain yhdestä portista. Jossain vaiheessa aidan yläreunassa kiersi jopa piikkilankaa.

Aidan sisäpuolella asuneilla oli paljon muutakin yhteistä kuin se, että kaikki perheet saivat toimeentulonsa samasta valtion tehtaasta. Asuinalueen yhteisöllisyys alkoi vahvistua 1940-luvun lopulla, kun tehdas kunnosti pallokentän laitaan lasten leikki-paikan, jonne hankittiin keinut, karuselli ja hiekkalaatikko sekä palkattiin vielä puistotätikin.

Lisäksi lapsille järjestettiin pyhäkoulut, pikkujoulut, vappu-ajelut ja kolmen Valmet-tehtaan lasten yhteiset kesäleirit.

– Tehdas piti huolta työntekijöidensä lisäksi myös heidän perheistään. Asuinalueesta muotoutui vähitellen asukkaiden yhteistoiminnan myötä varsin tiivis ja omavarainen yhteisö, joka tarjosi suurelle lapsilaulmalle turvallisen kasvuympäristön.

SEITSEMÄN LAPSEN KANSSA KAKSIOSSA

Mestariampuja **Toivo Mänttärin** ja vaimonsa **Allin** perheeseen oli juuri syntynyt neljäs lapsi, kun Mänttärin muuttivat kesän 1940 alussa 51-neliöiseen asuntoon, jossa oli isokammari, pikkukammari, keittiö ja erityisenä hienoutena sisävesi. Pian lapsia syntyi lisää.

"Tehdas piti huolta työntekijöistä ja perheistä"

– Seitsemän lapsen kanssa isä ja äiti siinä asuivat, kunnes vähän en-

nen minun syntymistä saimme seinän takaa lisätilaksi 32 neliön huoneiston, johon vanhimmat sisarukset pääsivät siirtymään. Kun elokuussa 1952 perheeseen syntyi vielä yhdeksäs lapsi, eivät vanhimmat pojat enää olleet kotosalla.

Ylityönjohtajaksi kohonneen Mänttärin perhe olisi joidenkin mielestä kuulunut Herrojen puolelle, vaikka suurperheessä elintaso oli matalampi kuin sellaisissa perheissä, joilla oli lapsia vain yksi tai kaksi, ja joissa molemmat vanhemmat kävivät ansiotyössä.

– Muistan, että siitä oli puhetta, mutta meidän äiti ei halunnut sinne mennä, kun meitä oli jo niin iso porukka, muistelee perheen Pirjo-tytär kirjassa.

"ÄITI JOSKUS VALITTELI TAAKKAANSA"

Kirjan kirjoittanut Jarkko Mänttärin muistaa Alli-äidin joskus tuskailleen nuorimmaisten poikien kanssa ja valitelleen suurperheen äidin taakkaansa.

– Erehdyin siinä kysymään, että pitikö niitä lapsia sitten niin paljon tehdä. Kun äiti esitti nopean vastakysymyksen, että sinutkos olis pois jätetty, jäin sanattomaksi.

– Enhän minä pystynyt nimeämään isommista sisaruksistani ketään semmoista, jonka olisi voinut väliin jättää, hän jatkaa.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

JARKKO MÄNTTÄRIN KUVA-ALBUMI, kuvat

Julkareissa kakaroita. Kolhoosin kakarat -kirjan julkistamistilaisuudessa oli mukana lähes 140 alueen entistä kakaraa, joille Jarkko Mänttärin selitti kirjanteon mutkikkaita vaiheita.

Tiivis asuinalue. Työntekijöille ja alemmille toimihenkilöille rakennetut viisi kerrostaloa tehtaasta vasemmalla puolella muodostivat yhteisön, jota 1950-luvun alkupuolella ruvettiin kutsumaan Kolhoosiksi.

Isot sisarukset. Mänttärin perheen vanhimmat sisarukset Antti, Seija ja Reijo sekä perheen Rille-koira vähän ennen tehtaasta asuinalueelle muuttamista.

Pikku-Jehu. Lapsena Erkki Mänttärin pelkäsi näitä pikkuvalmetteja, mutta voitti sitten pelkonsa sekä teki pitkän työuran Valmet- ja Valtra-traktoreiden suunnittelutehtävissä.

Perheen nuorimmat. Olavi, Keijo ja Jarkko saivat jo lapsuudessaan kutsumanimet Ooke, Kekkuli ja Tiiti.

Rauta nousee. Henna Hiisijärvi on kuntosaliyrittäjä.

Voimaa salilta arjen pyöritykseen

Hieroja ja personal trainer Henna Hiisijärvi perusti kuntosalin Siilinjärvelle.

Nuori, hoikka nainen vetää tottuneesti muutaman leuan ja siirtyy sen jälkeen tekemään jalkakyykkyjä levytangolla. Hymy ei hyydy ja tuskin häntä edes hengästyttää. Tämä rautainen nainen on **Henna Hiisijärvi** (o.s. **Oikarinen**, taulu 2330), joka on siilinjärveläisen kuntosalin osakas ja päävalmentaja.

Keravalaislähtöinen Hiisijärvi päätyi kuntosaliyrittäjäksi omien sanojensa mukaan puolivahingossa ja osittain miehensä yllyttämänä. Oman salin perustamiseen johti halu tehdä asioita oman näkemyksen mukaan. Hän halusi myös luoda kuntosalin, jonne on mukava tulla ja joka saa ihmiset voimaan hyvin.

Siilinjärven CrossFit-kuntosali on erikoistunut nimensä mukaisesti CrossFit-lajiin, joka on uudehko tulokas Suomessa.

CrossFit-tavaramerkin omistaa amerikkalainen yhtiö, jonka lisensiaatilla suomalaiset kuntosalit toimivat.

LAJI RANTAUTUI SAVOON VUONNA 2012

Ensimmäinen CrossFit-sali perustettiin Saloon vuonna 2007. Kuopioon laji rantautui vuonna 2012 ja seuraavana vuonna Henna Hiisijärvi perusti yhtiökumppaneineen oman salin myös Siilinjärvelle.

Hiisijärvi oli tutustunut lajiin paria vuotta aiemmin puolisonsa innoittamana. Aluksi hän oli lajin suhteen epäileväinen, mutta pian se vei hänet mennessään.

CrossFit on monipuolista fyysistä harjoittelua hyvän, tasapainoisen kunnon kehittämiseksi. Harjoitukset ovat ohjattuja ryhmäliikuntatunteja, joihin kuuluu painonnostoa, voimistelua

ja aerobista harjoittelua.

Perustreeniin kuuluu lämmittely, päivästä riippuen joko tekniikka- tai voimaosio kuten käsillä kävely tai kyykkääminen, jonka jälkeen on kuntopiirityyppinen metcon eli metabolic conditioning -harjoitus.

– Lajissa yhdistyy ryhmäliikunnan ja yksilöllisen valmennuksen hyvät puolet. Harjoittelu on tehokasta ja intensiivistä ja harjoittelun vaikutukset näkyvät ihmisissä nopeasti niin kropassa kuin parempana jaksamisena arjessa, Hiisijärvi kertoo.

KOKO PERHE HARRASTAA SAMAA LAJIA

Hiisijärvelle kuntosaliryittäjäys on elämäntapa, eikä elämään tällä hetkellä juuri muuta työn ja perheen lisäksi mahdu. Mutta se riittää, sillä Hiisijärvi nauttii työstään niin paljon, ettei se tunnu edes työltä.

Lisäksi monet hänen ystävästään käyvät salilla, joten kuulumiset tulee vaihdettua työn ja harrastusten lomassa.

Hiisijärven puoliso **Antero** yllytti alun perin Hennan lajin pariin, samoin hän rohkaisi tätä myöhemmin ryittäjyyteen. Puoliso harrastaa myös edelleen CrossFitiä ja valmentaa salilla päivätyönsä ohella.

Perheeseen kuuluu lisäksi eskari-ikäinen poika ja kolmasluokkalainen tyttö. Molemmat treenaavat CrossFitiä, **Otto** alle kouluikäisten Ninjat-ryhmässä ja **Eevi** alakouluikäisten Soturit-ryhmässä. Lapsille sali on myös toinen koti ja he ovatkin siellä tuttu näky iltaisin.

SAVOLAISET LÄMPESIVÄT HITAASTI

Haasteitakin ryittäjyydessä on riittänyt. Hiisijärvi on toiminut hierojana vuodesta 2005 lähtien, joten ryittäjäys oli tuttua jo ennen kuntosalin perustamista.

Silti kuntosaliryittäjän arki osasi myös yllättää. Taloushallinto,

markkinointi ja muut paperityöt veivät aikaa enemmän kuin Hiisijärvi oli ajatellut. Asiakasvirta oli aluksi myös tavoiteltua pienempi.

Siilinjärveläiset lämpesivät uuteen lajiin hitaasti, sillä paikkakunnalla on vähän parikymppisiä nuoria, jotka ovat rohkeimpia kokeilemaan uusia lajeja.

– CrossFitillä on yleensä kova maine. Jos katsoo vaikkapa netistä kuvia lajista, sieltä tulee tatuoituja lihaskimppuja, jotka treenaavat kädet verillä. Meillä keskiverto salin asiakas on kuitenkin 35–45-vuotias perheenäiti tai -isä, joka haluaa olla hyvässä kunnossa jaksakseen paremmin, Hiisijärvi kertoo.

– Ei tarvitse olla valmiiksi hyväkuntoinen voidakseen ko-

keilla lajia. Laji sopii myös vanhemmille ihmisille ja harjoitteissa voidaan ottaa huomioon esimerkiksi kulumat tai muut erityiset tarpeet, Hiisijärvi kannustaa.

KUNTOSALI LAAJENI LÄHES 500-NELIÖISEKSI

Alkukankeuksien jälkeen puskaradio alkoi kuitenkin soida ja lähes 22 000 asukkaan Siilinjärven keskustassa olleet tilat kävivät ahtaiksi.

Yritys muutti Innocum-nimiseen yrityskeskukseen, jossa heillä oli aluksi käytössä noin 250 neliometriä. Nyt tilaa on jo lähes 500 neliometriä. Yrityksellä on ollut onni saada laajentaa tiloja yrityksen asiakasmäärän ja tilantarpeen mukaan.

– Asiakkaita käy myös naapuripaikkakunnilta nimenomaan täällä meidän salilla. On erityisen palkitsevaa, kun näkee, millaisiin tuloksiin asiakkaat lyhyessäkin ajassa pääsevät ja miten liikunta saa ihmiset voimaan hyvin, Hiisijärvi toteaa.

Lisää lajista voi lukea verkkosivulta www.crossfitsuomi.fi.

TERHI PUUSTIJÄRVI (taulu 3100), teksti ja kuvat

Henna Hiisijärvi

Syntynyt Keravalla 22.8.1984

Valmistunut hierojaksi ja personal traineriksi

Työskentelee kuntosaliryittäjänä Siilinjärvellä Pohjois-Savossa

Perheeseen kuuluvat aviomies ja kaksi lasta

Harrastaa CrossFit -lajia itsekkin yhdessä koko perheen kanssa

Mikä ihmeen CrossFit?

- Lajin kehittäjä Greg Glassmanin luoma kunto-ohjelma, joka on muovaunut usean vuosikymmenen aikana.

- Lajissa tulisi harjoitella tavalla, mikä on mitattavissa fysiikan termein (massa, etäisyys ja aika), eikä todellisen fyysisen kunnan tule olla rajoittunutta, vaan laaja-alaista niin ajan kuin tyylin suhteen.

- CrossFit on myös yhteisö, joka syntyy, kun urheilijat harjoittelevat yhdessä. Yhteisöllisyys on omalta osaltaan vaikuttanut myös lajin tehokkuuteen ja tuloksellisuuteen.

- USA:lainen CrossFit Inc. myöntää kaikille virallisille CrossFit-saleille vapauden toimia itsenäisesti niin valmennuksen kuin yritystoiminnan suhteen.

Sukukuoro koolla. Mänttärin Sukuyhdistyksen oma kuoro lauloi teokset "Laulut soimaan" ja "Kesäillalla" Kaj-Erik Gustafssonin johdolla.

Uusiin haasteisiin tartutaan aina

Mänttärin sukujuhla on ollut viime kesänä sukujuhlaansa jo 22. kerran. Tällä kertaa merellisessä Kotkassa.

Poikkitaiteellista. Valokuvataiteilija Minna Metsärinne ja tanssija, koreografi Janne Outinen päättivät sukujuhlan komeasti My Way -teokseen, joka yhdisti tanssia, musiikkia ja valokuvaa.

Tuore sukulainen. Kotkan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Nina Brask paljasti avioitumisen myötä kuuluvansa Mänttärin sukuun.

Mänttärin Sukuyhdistyksen järjestyksessään 22. sukujuhlaa vietettiin Kotkan Konserttitalolla viime vuoden heinäkuussa. Tervehdysanat lausui sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793).

– Monet ilmoittivat, että eivät pääse mukaan juhlaan, mutta aikovat seurata verkossa näkyvää suoraa lähetystä.

Paasivirta nosti puheessaan esiin kysymyksen, joka häneltä kysytään usein: miten sukuyhdistys voi olla näin suuri ja miten toiminta onnistuu?

– Siinä on neljä asiaa takana. Ensinnäkin sukuun ja sukuyhdistykseen kuulumisen ovat sama asia. Syntymän tai avioliiton kautta tullaan automaattisesti yhdistykseen, siihen ei tarvitse liittyä erikseen. Meillä ei myöskään ole pakollisia jäsenmaksuja; tukimaksuja saadaan kohtalaisesti.

Toiseksi asiaksi hän sanoi laajan ja perusteellisesti tehdyn sukututkimuksen. Sukukirjoista löytyvät jäsenten omat ja perheen tiedot. Kolmas asia on Niinipuulehti: asiat saadaan näin suuren suvun kaikkien jäsenten tietoon ainoastaan lehden kautta.

– Neljäs asia on aktiivisuus ja jatkuva uudistuminen, jota on ollut koko ajan. Uusiin haasteisiin on tartuttu aina, uusimpana digitaalisessa maailmassa mukana oleminen, Paasivirta jatkoi.

SUKUTOIMINTA SYNNYTTÄÄ PAIKALLISEN IDENTITEETIN

Kotkan kaupungin tervehdyksen juh-

laan toi kaupunginvaltuuston puheenjohtaja.

– Lisäisin Anssi Paasivirran listaan vielä viidennen kohdan: avoimuuden ja tervetuloa sukuun -toivotuksen, Mänttärin sukuun avioliiton kautta liittyvä Brask sanoo.

Hän totesi suvun olevan parhaimmassa tapauksessa voimaa, joka yhdistää ja vahvistaa.

– Pitäkää kiinni suukokousperinteestänne. Olemme täällä Kotkassa ylpeitä aktiivisuudestanne ja toiminnastanne.

Eläkkeelle siirtynyt maakuntajohtaja **Juha Haapaniemi** toi Kymenlaakson liiton tervehdyksen juhlaan.

– Maakunnan kannalta on merkityksellistä, että suku on täältä kotoisin. Sukutoiminnan kautta syntyy vahva, paikallinen identiteetti.

Sukuseurojen Keskusliiton pääsihteeri **Eine Kuusmin** totesi tervehdyksessään Mänttärin Sukuyhdistyksen tehneen koko ajan uudistustyötä.

– Hyvää yhteistyötäkin on hyvä jatkaa tästä eteenpäin, hän totesi.

Sukuyhdistys oli anonut suvun kahdelle jäsenelle palkintoa Sukuseurojen Keskusliitolta. Liiton pronssiset ansiomitalit myönnettiin aluetoiminnassa ansioituneille helsinkiläiselle **Helen Bergströmille** (taulu 8746) ja espoolaiselle **Maila Nymanille** (taulu 10712).

VAINONEN: ”PALATKAA LAPSUUSMAISEMIIN”

Juhlapuheen pitänyt Suomen Kirjailijaliiton puheenjohtaja **Jyrki Vainonen**

(taulu 7583) kuuluu Mänttärin sukuun isänsä puolelta.

– Suvusta tulevat mieleeni retket mummolaan Liikkalaan. Ne noudattivat mukavaa ja turvallista kaavaa. Joimme kahvit, kävimme katselemassa pihan kukkia ja juttelimme.

Puheessaan aihepiirinä hänellä oli lukeminen.

– Kansakouluaikana luin Rautakorven koulun kirjastossa. Kyläkoulun kirjastosta alkoi matka lukemisen kanssa, ja se matka jatkuu edelleen.

Vainonen kertoi useiden kirjojen tehneen häneen lähtemättömän vaikutuksen. Vaikuttavin henkilö on kuitenkin **Harry Martinsonin** Kulkijan pilvilinnat -teoksen **Kristoffer Teodor Bolle**.

– Luin kirjan ensimmäisen kerran 14-vuotiaana yhdellä kertaa. Löysin päähenkilöstä oman hengenheimolaiseni. Toivon, että tekin löydätte keksittyjä hahmoja, jotka osoittavat teille, millaisia te olette. Suurimman osan asioista olen oppinut lukemalla, pitääkö tekin luke-malla huolta itsestänne.

Vainonen kehotti mänttäriläisiä palaamaan lapsuusmaisemiin.

– Kävellessänne askel askeleelta määränpää menee pidemmälle, sillä lapsuusmaisemissa ei ole lainkaan määränpäättä. Se riittää, että muistelette, aistitte ja kävelette. Jotakin jää aina kuitenkin puuttumaan, sillä menneeseen ei voi palata.

Sukujuhlassa oli paikan päällä reilu 200 sukulaista. Lisäksi juhlaa seurasi parhaimmillaan verkossa noin 200 henkilöä.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
ARTO MÄNTTÄRI (taulu 11496), kuvat

Yksinlaulua. Alexander Borshagovski esitti kappaleet ”Angeliqne” ja ”Unohtumaton ilta” Annikka Konttori-Gustafssonin säestyksellä.

Juhlan juontaja. Kansanedustajana työskentelevä Markku Pakkanen juonsi sukujuhlan leppoisaan tyyliinsä.

Perhe laivamatkalla. Annakaisa Mänttari sekä kuvassa olevat lapset Annaliina, Alma ja Elsa olivat saapuneet Kotkaan Espoosta asti.

Kaljaasimatka oli matkustajien mieleen

Sukujuhlan laivamatka m/aux Vivanilla Rankkiin oli menestys.

Mänttärin Sukuyhdistyksen toiminnantäyteinen heinäkuinen sukujuhlaviikonloppu aloitettiin lauantaiamuna retkellä Rankin saareen. Matka taittui kaljaasi m/aux Vivanilla.

Retki Rankkiin oli varattu täyteen. Vivanin kyytiin voidaan ottaa kerrallaan 65 matkustajaa ja kolme miehistön jäsentä.

Kaljaasi on rakennettu vuonna 1949 ja vuonna 1975 perustettiin Vivan-yhdistys, jonka omistuksessa kaljaasi on edelleen. Vivanin kippari **Seppo Vanhanen** (taulu 9369) on ollut mukana kaikki 42 vuotta.

– Minulla on Vivanista paljon muistoja. En tekisi tätä, jos en tykkäisi tästä.

Hän sanoi, että suuremmilta vaaratilanteilta on 42 vuoden aikana välttytty, mutta pienempiä on ehtinyt matkan varrella sattua.

– Joskus on joku pudonnut veteen, mutta hänet on ongittu ylös ja matka on jatkunut, Vanhanen muisteli.

TALVET SUOMENLINNASSA – KESÄT MERELLÄ

Vanhanen kertoi, että Vivan viettää talvet Suomenlinnan telakalla, jossa kaljaasiin tehdään korjauksia. Kesät Vivan puolestaan seilaa merellä.

– Suurempaa remonttia ei ole lähiaikoina tiedossa, sitä mukaa remontoidaan, kun on varaa. Mikäli tekisimme kaksi keikkaa päivässä, pystyisimme tekemään suurempaa remonttia.

Kaljaasilla on mahdollisuus järjestää erilaisia juhlia, kuten häitä. On Vivanilla joskus myös kuljetettu tuhkat mereen.

Mänttärin sukujuhlaviikonlopun jälkeen Vivan täyttyi seuraavaksi viikoksi rippikoululaista, jotka seilasivat merellä sekä auttoivat purjeiden nostamisessa ja laskemisessa opituntiansa ohella.

PERINTEITÄ ARVOSTAVA PERHE MUKANA MATKALLA

Rankin retkellä mukana olleet **Annakaisa Mänttari** (taulu

10790) sekä lapset **Annaliina** (10), **Alma** (6) ja **Elsa** (6) olivat saapuneet Kotkaan Espoosta asti. Yöpyminen sukujuhlaviikonloppuna tapahtui isovanhempien luona Kouvolassa.

– Rankin risteilyn lisäksi aiomme osallistua kirkonmenoihin ja sukujuhlaan sunnuntaina.

Perinteitä arvostavana perheenä Mänttärin ovat osallistuneet sukujuhliin myös aikaisempina vuosina.

– Kotka on hienoa seutua, joten mielellämme tulimme myös tänä vuonna.

Kaljaasimatkaa perheen lapset luonnehtivat kivaksi. Perhe kulkee mielellään vesillä, ja kaljaasilla on taitettu matkaa ennenkin.

– Rankki oli tuttu ainoastaan säätiedotuksista. Olemme aikaisemmin lähteneet Sapokasta ja kierrelleet Kotkan muita saaria. Rankkiin kuitenkin kulkee reittivene ja siellä on myös ravintolapalvelut, joten voisimme tulla uudelleenkin käymään, Annakaisa Mänttari tuumasi.

Lauantain alkuillan risteilyllä m/s Viklalla katsastettiin Kotkaa mereltä käsin. Risteilylle osallistui reilu 20 matkustajaa.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti

Pitkäaikainen kippari. – Suuremmilta vaaratilanteilta on 42 vuoden aikana välttytty, aluksen kapteeni Seppo Vanhanen kertoi.

Sukukokous valitsi valtuuskuntaan 12 uutta jäsentä

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsenmäärä kasvoi 27:stä 30:een.

Ennen varsinaista sukujuhlaa Kotkan Konserttitalolle kokoontunut sukulaisjoukko valitsi suvun uuteen valtuuskuntaan yhteensä 30 jäsentä, joista 12 on täysin uusia.

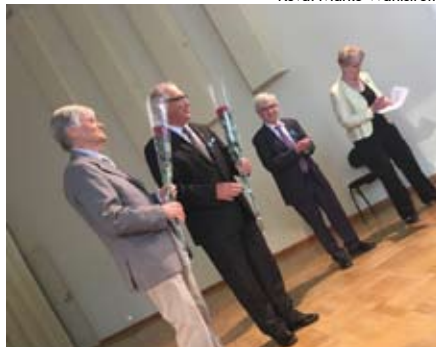
Uusiksi jäseniksi valtuuskuntaan valittiin Matti Arola (taulu 4432) Kotkasta, Päivi Lampinen (taulu 7508) Tampereelta, Taito Muurman (taulu 2387) Tuusulasta, Aki Mänttari (taulu 2957) Helsingistä, Emilia Mänttari (3001) Helsingistä, Kouvola, Roy Mänttari (taulu 3916) Helsingistä, Sirpa Pohjalainen (taulu 4841) Haminasta, Pirjo Pohto (taulu 6935) Hämeenlinnasta, Pekka Päivärinne (taulu 1139) Lahdesta, Terhi Ruotsalainen (taulu 11484) Lappeenrannasta, Marja-Leena Vainio (taulu 3835) Kouvola ja lina Wahlström (taulu 1943) Loimaalta.

Valtuuskuntaan valittiin jatkamaan Atte Helminen (taulu 2319) Vantaalta, Aila Huovi (taulu 2951) Kouvola, Eero Jung (taulu 1940) Kotkasta, Ari Lehtomäki (taulu 11022) Kouvola, Erkki Mänttari (taulu 11496) Kouvola, Esa Mänttari (taulu 10790) Espoosta, Jarkko Mänttari (taulu 3940) Jyväskylästä, Marja-Riitta Mänttari (taulu 2948) Kotkasta, Pekka Mänttari (taulu 2186) Haminasta, Tuomas Mänttari (taulu 3978) Helsingistä, Tiina Nikkinen (taulu 5838) Lahdesta, Markku Pakkanen (taulu 2852) Kouvola, Sari Riivari (taulu 8087) Kouvola, Kari-Matti Sahala (taulu 14495) Pornaisista, Olli Sipilä (10775) Vantaalta, Kaisu Venäläinen (taulu 2847) Haminasta ja Reetta Väänänen (taulu 15740) Kuopiosta.

Uuden valtuuskunnan keski-ikä on 59,1 vuotta. Valtuuskunnan nuorimmat jäsenet ovat alle 40-vuotiaat Emilia Mänttari ja Matti Arola. Alle 50-vuotiaiden sarjassa ovat myös lina Wahlström, Esa Mänttari, Sari Riivari ja Atte Helminen. Valtuuskunnan vanhin jäsen on Reetta Väänänen.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
ARTO MÄNTTÄRI (taulu 11496), kuvat

Kuva: Marko Wahlström

Uusia kunniajäseniä. Sukukokouksessa kutsuttiin suvun uusiksi kunniajäseniksi Timo Huovila Kouvola (vas.) ja Jorma Mänttari Hämeenkoskelta. Taustalla valtuuskunnan puheenjohtaja Anssi Paasivirta ja johtokunnan puheenjohtaja Kaisu Venäläinen.

SUKUGALLUP

Suku merkitsee mukavia muistoja ja juurien tunnistamista

Sukujuhlan vieraat kertoivat, mitä Mänttärin sukuun kuulumisen heille merkitsee ja kuinka monta kertaa he ovat osallistuneet juhlisiin.

Jyrki Vainonen ja Kristiina Wallin (taulu 7583), Ylöjärvi

– Se merkitsee mukavia muistoja mummolassa, joka sijaitsee Liikkalassa. Siellä oli eläimiä, joita näki ainoastaan mummolassa. Olemme ensimmäistä kertaa mukana sukujuhlilla.

Tuula Tuokko (taulu 5723), Kotka:

– Sukuun kuulumisen on minulle tärkeä asia, sillä juuret kiinnostavat. Aloitin vuosi sitten sukututkimuksen uutena harrastuksena, joten lähiaikoina on saanut tutustua omiin juuriin. Olen nyt ensimmäistä kertaa sukutapaamisessa.

Markku Ruokonen (taulu 4843), Hamina

– Mänttärin sukuun kuulumisen merkitsee omien juurien tunnistamista. Täytyy olla jotakin, mihin kuuluu. Olen käynyt sukutapaamisissa puolenkymmentä kertaa; useita kertoja olen käynyt Liikkalassa järjestettävissä pienissä juhlissa.

Marjatta Ranstrand (taulu 15405), Göteborg, Ruotsi

– Kuulun Mänttärin sukuun, mutta olen ensimmäistä kertaa sukujuhlilla. Olin tulossa sukuloimaan tänne ja näin Facebookista, että täällä on tällaiset juhlat, niin ajoitin tuloni tähän ajankohtaan. Täällä vallitsee yhteenkuuluvuuden tunne.

Mirja ja Osmo Räikkönen (taulu 672), Lahti

– Sukuun on mukava kuulla, kun on kaikenlaista toimintaa. Olemme käyneet sukujuhlilla neljä kertaa. Ensimmäisen kerran jälkeen sukujuhlille saapuminen on tullut luonnostaan.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
ARTO MÄNTTÄRI (taulu 11496), kuvat

Kokeneet muusikot. Jazz-jamien kokoonpanon muodostivat muusikot Pertti Metsärinne, Heikki Rosendahl, Heikki Kauppinen, Hannu Purola, Risto Pellava, Timo Peltola ja Harri Heininen. Solistina toimi Jussi Mikkola.

Musiikki antaa elämän eliksiiriä

Jazz-jamit keräsivät ravintola Kairoon satapäisen kuulijajoukon.

Legendaarisessa ravintola Kairossa järjestettiin jazz-jamit osana Mänttäreiden sukujuhlaviikonloppua. Lavalla soittaneet esiintyjät nähtiin ensimmäistä kertaa juuri kyseisellä kokoonpanolla.

Trumpetisti **Risto Pellava**, klarinetisti **Heikki Kauppinen** ja pianisti **Pertti Metsärinne** (taulu 1533) luonnehtivat jameissa soittamaansa musiikkia varttuneemmaksi ja ymmärrettäväksi jazziksi.

– Olen soittanut pitkään Pertin bändissä, joten hän pyysi minua mukaan Kairoon. Olemme soittaneet paljon yhdessä ympäri Suomea, Puijon tornia myöten, Kauppinen kertoo.

Miehet kertovat, että myös Kairossa on tullut esiinnyttyä useita kertoja.

PITKÄT URAT MUSIIKIN PARISSA

Jamien ajatus on, että sovitaan kappale ja sävellaji sekä sitten soitetaan.

– Kairon keikalla meillä kuitenkin oli nuotteja ja lauluihin oli tehty stemmat, Metsärinne kertoo.

Hän on aloittanut soittamisen vuonna 1944.

– Sota-aikana soitin salatanseissa, hän muistelee.

Kauppinen liittyi vuonna 1953

Martti Toivosen (taulu 2363) orkesteriin ja esiintyi sitä ennen yksin. Pellavalla puolestaan tulee ensi vuonna täyteen 60 vuotta ensimmäisestä keikastaan.

Omaksi suosikkimusiikikseen he mainitsevat perinteisen jazzin, melodisen ja svengaavan.

– Musiikki antaa elämän eliksiiriä, paikoilleen ei saa jäädä. Se on luomisen iloa, soittamisesta tulee hyvä mieli, miehet luonnehtivat.

Kolmikko ei sulje pois ajatusta siitä, että kyseinen kokoonpano voisi vielä esiintyä yhdessä.

– Jos keikkaa tarjotaan, niin matkaan lähdetään.

Metsärinteen, Kauppinen ja Pellavan lisäksi Kairon lavalla nähtiin muun muassa trumpetisti **Heikki Rosendahl** (taulu 9660), saksofonisti **Hannu Purola** (taulu 7017), basisti **Timo Peltola** ja rumpali **Harri Heininen**. Illan solistina toimi **Jussi Mikkola**.

Jamit kokosivat ravintolaan sadan hengen kuulijakunnan.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
ARTO MÄNTTÄRI (taulu 11496), kuva

kuva: Arto Mänttari

Käädyt käyttöön. Sukukokouksen puheenjohtajana toiminut kotkalainen Mika Arola luovutti puheenjohtajan käädyt jatkokaudelle valitulle Anssi Paasivirrälle.

Paasivirralla alkoi toinen kausi

Valtuuskunnan puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Anssi Paasivirta (taulu 10793) Helsingistä. Hänellä alkaa toinen kausi valtuuskunnan johdossa ja suvun päämiehenä.

Sukukokouksessa suvun uusiksi kunniajäseniksi kutsuttiin Jorma Mänttari (taulu 11480) Hämeenkoskelta ja Timo Huovila (taulu 2007) Kouvolasta.

Sukukokous hyväksyi yksimielisesti yhdistyksen toimintakertomuksen vuosilta 2012–2016.

MARKO WAHLSTRÖM

Taidenäyttelyssä ajan patinaa

Tarja Tillin teoksissa näkyy kiinnostus Tommy Tabermannin runoihin

Askelissa ajan patinaa. Leena Pousin keramiikkatyö väripoltolla.

Mänttärin suvun taidenäyttely oli esillä Kotkan Konserttitalolla sukujuhlaviikonlopun aikana. Näyttelyssä oli esillä teoksia yhdeksältä taiteilijalta, ja tällä kertaa näyttely toteutettiin temalla "Ajan patina".

Satakunnan ammattikorkeakoulusta kuvataiteilijaksi vuonna 2012 valmistunut kotkalainen **Tarja Tili** (taulu 14607) osallistui näyttelyyn neljällä työllä, joista kaksi olivat miniatyyreja ja kaksi kalligrafiaa.

– Teokset ovat valmistuneet kouluaikanani, vuodesta 2006 alkaen.

Yksi teos vaatii useamman päivän työn. Miniatyyriteoksissa on käytetty kultausta, ja jokaisen kultakerroksen kuivuminen kestää pitkään.

Erityisesti häntä kiehtoo kalligrafia.

– Teos syntyy, kun löydän hyvän tekstin, jota voisi käyttää.

Kalligrafiatöissään Tili on käyttänyt **Tommy Tabermannin** runoja. Omaksi suosikikseen teoksista hän mainitsee vuonna 2006 valmistuneen Sulka-nimisen kalligrafiatyön, jossa ko-meilee juuri Tabermannin runo.

– Ostin ensimmäisen Tabermannin teoksen 18-vuotiaana; pidän hänen runoistaan paljon.

Tili oli lukenut Mänttäreiden näyttelystä Facebookista ja ajatellut, että voisi olla mukavaa osallistua näyttelyyn omilla töillään.

– Näyttelyitä minulla on ollut ainoastaan opiskeluaikana. Mielessä on käynyt, että laittaisi joskus omankin näyttelyn pystyyn, hän pohtii.

VALOKUVAAMISESSA KIEHTOO HETKI

Taidenäyttelyssä oli esillä myös kouvolaalaisen **Arto Mänttärin** (taulu 11496) valokuvia. Hän luonnehtii teoksistaan löytyvän ajasta kertovia pintoja. Valokuvia oli esillä kuusi kappaletta ja ne ovat osa tulevaisuuden kokonaista näyttelysarjaa.

– Näyttely tulee olemaan Kouvossa seuraavien vuoden kahden vuoden aikana.

Mänttärillä on maalaustaustaa ja hän kertoo valokuviansa olevan paluuta graafiseen suuntaan. Tavoitteena hänellä on, että valokuvien katsoja joutuu hieman ajattelemaan kuvien merkitystä.

Näyttelyssä esillä olleet valokuvat hän on ottanut viime vuoden alkupuoliskolla Tammiossa ja Metsäkylässä. Paikoista Tammio valikoitui oman mökin sijainnin perusteella.

Aloitin kuvausharrastuksen luontokuvaamisella juuri näistä maisemista noin 20 vuotta sitten. Metsäkylässä otetut valokuvat puolestaan syntyivät toisen projektin sivutuotteena.

Valokuvaamisessa häntä kiinnostaa eniten hetki.

– On ainoastaan yksi hetki, toista samanlaista ei tule enää koskaan.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), kuvat

Teksti inspiroi. Kotkalainen Tarja Tili tekee muun muassa kalligrafiatöitä.

Historian havinaa. Näyttelyn erikoisuus oli puutöistään tunnetun haminalaisen Pekka Järvisen johdolla syntynyt pääsiäisasetelma.

Nuorta polvea. Uutta sukupolvea pääkaupunkiseudun aluetapaamisessa edustivat Aleksis Mänttari ja lina Lummejoki.

Nyt on aika mänttäröityä

Pääkaupunkiseudun Mänttarit
kokoontuivat perinteiseen tapaamiseensa

Pääkaupunkiseudun Mänttarit tapasivat perinteisesti Aleksis Kiven -päivänä viime lokakuussa. Niinipuu-lehti tavoitti tilaisuuteen osallistuneiden joukosta myös nuoren sukupolven edustajia.

– Nyt, kun olen 21-vuotias on aika astua aikuisten piiriin, helsinkiläinen **Aleksis Mänttari** (taulu 3978) tuumasi.

Nuoren miehen isä **Tuomas** on suvun valtuuskunnan jäsen. Aleksis osallistui pääkaupunkiseudun aluetapaamiseen ensimmäistä kertaa. Mukana oli tyttöystävä lina Lummejoki.

– Nyt on aika mänttäröityä! Suku on hyvin tärkeä asia ja kuulun vahvasti Mänttäreihin jo nimeni puolesta, Aleksis pohdiskeli.

–Tänne oli kiva tulla ja tutustua kaukaisempiinkin sukulaisiin, nuoret jatkoivat.

MIKKO MAJANDER: "PELKO HIIPINYT MIELIALAAN"

Kalevi Sorsa -säätiön toiminnanjohtaja, valtiotieteen tohtori ja Helsingin Yliopiston poliittisen historian dosentti **Mikko Majander** (taulu 9471) pohti alustuksessaan, sitä kuinka EU ja demokratia kestävät aikamme kansainvaellukset.

Värikkäistä ja ajankohtaisista puheenvuoroistaan tunnetun dosentin mukaan nationalismi, kansallismielisyys, on mitä kansainvälisin aate.

– Se levisi kaikkialle Euroopassa 1800-luvun aikana. Nationalismi oli tapa, jolla hahmotettiin, jäsennettiin ja järjestettiin maailmaa ja kansainvälisiä suhteita, hän muistutti.

Majander on kirjoittanut ja toimittanut useita teoksia erikoisaloinaan kylmän sodan, vasemmiston ja työväenliikkeen historia. Tutkimustöidensä ohessa hän harrastaa Eurooppaa sekä kulttuurin eri muotoja ja politiikkaa risteyttävää esseistiikkaa.

– Euroopan Unioniin on syntynyt useita erilaisia jakolinjoja viimeisten vuosien aikana. Ne ovat syntyneet eri tavalla, mutta vahvistavat suuntausta siihen, että yhtenäisen politiikan, näkemysten ja ratkaisujen sijaan haetaan ratkaisuja kansallisvaltiotasolta, hän sanoi.

Hänen mukaan Venäjän viime vuosien toimet ovat toisaalta synnyttäneet yksituumaisuutta ja yhteisymmärrystä Euroopan Unionin piirissä muun muassa yhteisten pakotteiden muodossa.

– Toisaalta kaupan jakautumisessa itää eripuraa siemenet

siitä, miten Venäjän-politiikkaa Euroopan Unionissa harjoitetaan. Presidentti **Vladimir Putin** pyrkii juuri tällaisia hajottavia tekijöitä ruokkimaan sekä maiden välillä EU:ssa että maiden sisällä eri poliittisten voimien välillä, Majander totesi.

Ulkoista turvallisuutta oleellisempaan Majander piti sisäistä turvallisuutta.

– Monet terrori-iskut ovat horjuttaneet ihmisten perusturvallisuutta ja luoneet mentaalista tilaa pelolle. Pelko hiipii ihmisten mielialaan ja kalvaa asenteita. Tällaisen ilmapiirin kehittyminen yhdistyy siihen, miten kohdata vieras ja tuntematon muukalainen, Majander sanoi sekä viittasi maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden kohteluun.

– Hyvinä aikoina, kun on vaurautta, on helpompi olla avoin, luottavainen, suvaitsevainen ja utelias. Mutta kun kehitys on toiseen suuntaan, asenteet kääntyvät lähes pääläelleen, hän lisäsi.

MAILA NYMAN JA HELEN BERGSTRÖM PALKITTIIN

Sukutapaamisen musiikillisesta annista vastasi 13-henkinen lauluyhtye B# Cantamore, joka koostui musiikin ammattilaisista ja harrastajista. Lisäksi sopraano **Marjut Häkkinen** (taulu 2319) esiintyi pianisti **Annikka Konttori-Gustafssonin** (taulu 2117) säestyksellä.

Tilaisuudessa luovutettiin Sukuseurojen Keskusliiton kultainen ansiomerkki pääkaupunkiseudun aluetoimikunnan aktiivijäsen **Maila Nymanille** (taulu 10712), joka on huolehtinut tapaamisten tarjoiluista jo noin 20 vuoden ajan.

Kultaisen ansiomerkin sai myös **Helen Bergström** (taulu 8746), joka vastaanotti merkin sukujuhlissa Kotkassa.

Aluetapaaminen järjestettiin jo 21. kerran. Tilaisuuteen osallistui noin 60 pääkaupunkiseudulla asuvaa sukulaista.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Mitalisadetta. Noin 20 vuotta pääkaupunkiseudun aluetoimikunnassa mukana ollut Maila Nyman sai Sukuseurojen Keskusliiton kultaisen ansiomerkin. Helen Bergströmmille vastaava merkki luovutettiin Kotkan sukukokouksessa. Merkkiä kiinnittämässä Heli Kuisma.

Lähes 30 sukulaista kokoontui Lahteen

Päijät-Hämeen sukutapaaminen järjestettiin jo kolmannen kerran.

Urheilumuistoja. Kouvolaalainen Veino Vakkari muisteli Päijät-Hämeen Mänttäreiden tapaamisessa menneiden vuosien Lahden Salpausselän kisoja.

Päijät-Hämeen Mänttärät kokoontuivat järjestyksessään jo kolmanteen tapaamiseensa Fellmanni Campukselle Lahteen tammikuun lopulla. Paikalle oli saapunut kolmisenkymmentä sukulaista.

Tilaisuuden aluksi **Pirjo Pohto** (taulu 6935) toivotti vieraat tervetulleiksi ja johdatteli kahvipöytään.

– Tilaisuus oli tunnelmaltaan leppoisa ja lämminhenkinen eli juuri sellainen, kun paikallisten sukutapaamisten tuleekin olla. Päätimme, että järjestämme seuraavan tapaamisen jälleen vuoden kuluttua, Pohto kertoi tilaisuuden jälkeen.

KYMENLAAKSON HISTORIA HERÄTTI KESKUSTELUA

Kouvolaalaisen **Kalevi Sirénin** (taulu 1848) mielenkiintoinen esitys Kymenlaakson historiasta itsenäisyyden ajalta, Kymi-joesta rajajokena sekä **Kustaa III:n** hallituskaudelta herätti vilkasta keskustelua ja kysymyksiä.

Kouvolaan Liikkalassa asuva **Veino Vakkari** (taulut 2851, 1662) muisteli entisajan Lahden Salpausselän kisoja.

– Ne olivat ennen paljon merkittävämpi ja odotetumpi tapahtuma kuin nykyisin, Vakkari tuumasi.

Kouvolaalainen **Eila Korjala** (taulu 8152) esitti runoja ihmisen elämästä ja ystävyydestä.

Sukutapaamisen päätteeksi suvun päämies ja valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoi sukuyhdistyksen tulevista tapahtumista sekä siitä, miten yhdistys huomioi Suomen 100-vuotisjuhlavuoden.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

PENTTI POHTO (taulu 6935), kuvat

Pirkanmaan Mänttäreiden tapaamiset alkoivat uudelleen

Ensimmäiseen tapaamiseen osallistui tusinan verran sukulaisia.

Pirkanmaalaiset koolla. Aluetapaamiseen osallistuivat muun muassa Armi Syrjänen (vas.), Tuija Stark, Laura Stark, Kaisu Venäläinen, Päivi Lampinen, Anne Kalliola, Marja-Leena Vainio, Piia Siintoharju, Erika Säynäsallo ja Marja-Liisa Niemi sylissään lapsenlapsi Rebekka Vuolle sekä Jyrki Mänttari (edessä).

Pirkanmaan Mänttäreiden aluetapaamiset herätettiin henkiin pitkän tauon jälkeen viime vuoden toukokuussa. Tilaisuuteen osallistui 12 Pirkanmaalla asuvaa mänttäriläistä.

Mänttärin Sukuyhdistystä tapaamisessa edustivat johtokunnan puheenjohtaja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) sekä nuorisovastaava **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835) yhdessä puolisonsa **Pentti Vainion** kanssa.

– Vastaanotto oli lämmin sekä kokoontumisen henki hyvä ja ystävällinen. Myös sukuuotteita hankittiin kiitettävästi, Venäläinen kertoi.

Tilaisuuteen osallistui myös sukuun kuuluva freelance-näyttelijä **Jyrki Mänttari** (taulu 7547) Tampereelta.

Pirkanmaan alueen uusina yhteyshenkilöinä toimivat siskokset Päivi **Lampinen** (taulu 7508) ja **Anne Kalliola** (taulu 7514).

He ottavat mielellään ideoita tulevista tapahtumista. Lampiselle voi soittaa numerolla 040 717 6570 tai lähettää sähköpostia osoitteella paivi.lampi@suomi24.fi sekä Kalliolan tavoittaa puhelimitse numerosta 050 521 9554 tai sähköpostitse osoitteella anne.kalliola@saunalahti.fi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

MARJA-LEENA VAINIO (taulu 3835), kuva

Runot kiehtovat. – Runojen suosio osaltaan perustuu siihen, että ne ovat tiivistettyä tarinoita ihmiselämästä, Onneli Wäck totesi.

Koko ihmiselämä mahtuu neljään riviin

Ensimmäinen runoiltpäivä kokosi Kouvolan Liikkalaan noin 40

Mänttärin Sukuyhdistyksen ensimmäinen runoiltpäivä viime lokakuun lopulla keräsi Liikkalan VPK-talolle Kouvolaan noin 40 kuulijaa.

Runojen suosio on viime vuosina kasvanut sekä erilaisia runotapahtumia järjestetään yhä enemmän ja enemmän. Sukuyhdistyskin oli jo pitkään suunnitellut runotapahtuman järjestämistä.

– Kun neljään riviin voi mahtua koko ihmisen elämä, teatteri- ja runoihmisena suurelle yleisölle tunnetuksi tullut **Onneli Wäck** (taulu 9531) tiivistää runojen kiehtovuuden.

– Runot antavat ihmiselle ajattelemisen aihetta. Ne voivat kertoa niin arjesta kuin juhlasta, hän jatkoi.

Hän muisteli esittäneensä ensimmäisen kerran runoja julkisesti 6-vuotiaana.

”SUKU ON OLLUT AINA TÄRKEÄ”

Wäck on syntynyt Liikkalassa. Hän ehti viettää suuren osa elämästään Varsinais-Suomessa muun muassa Liedon, Loimaan ja Turun seuduilla, kunnes 4–5 vuotta sitten palasi takaisin kotiseudulleen.

– Suku on ollut minulle aina tärkeällä sijalla, hän sanoi.

Wäck lausui runoiltpäivässä **Aune Piispan** runoja, joihin tiivistyi useampikin elämäntapahtuma.

– ”Ei elämä tosiaankaan kysy mitä saisi olla” tai ”olkoon mitä on, kunhan iloa on”, Wäck muistutti Piispan sanoin.

Toisella puolijohdalla hän lausui **Sinikka Svärdirin** ja **Aino Suholan** runoja.

ILTAPÄIVÄ PÄÄTTYI KYMENLAAKSON LAULUUN

Wäckin lisäksi lausujina toimivat **Martti Salorinne** (taulu 11957), **Eila Korjala** (taulu 8562) ja **Raija Mänttär** (taulu 2955).

Suvun nuoria edustivat **Kiia** ja **Titta Lehtomäki** (taulu 11022) sekä **Säde Suutari** (taulu 2954), jotka vastasivat lauluesityksistä. Heidän lisäksi lauloivat **Martti Salorinne** ja **Mirja Heikkilä** (taulu 8560).

Lopuksi yleisö sai osallistua yhteisesti laulettuun ”Kymenlaakson lauluun” Martti Salorinteen säestyksellä.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Runoiltpäivä saa jatkoa Suomi 100 vuotta -teemalla Liikkalan VPK-talolla (Pien-Liikkalantie 408) sunnuntaina 29.10. kello 14 alkaen.

Laulua ja musiikkia. Säde Suutari lauloi itseään säestäen Lasse Heikkilän ja Pekka Simojoen teoksia.

Sukulaulun tekijä. Mänttärin sukulaulun kirjoittanut Raija Mänttär esitti Matti Nikusen

Nuorta polvea. Runoiltpäivän musiikillisesta annista vastasivat lauluesityksellään Kiia (vas.) ja Titta Lehtomäki.

Aini Rantanen on suvun nimipankki

Inkeröislainen on ollut mukana sukuyhdistyksen tietojen keräämisessä yli 2 500 valokuvan taltioinnissa Museovirastoon.

Tarkka muisti. Monikymmenvuotinen ura sukuyhdistyksen tehtävissä on jättänyt Aini Rantaseen muistiin tuhansien ihmisten nimet

Sanomalehden aukeamalta, lähes ohimennen, poimii inkeröislainen **Aini Rantanen** (taulu 11080) suvun kuuluvien ihmisten nimet.

Monikymmenvuotinen ura Mänttärin Sukuyhdistyksen tehtävissä jätti muistiin tuhansien ellei kymmenien tuhansien nimien pankin.

1980-luvun loppupuolella toimintaan mukaan tullut Rantanen on ollut tekemässä muun muassa sukukirjoja, taltioitunut valokuvia, tehnyt valokuvakirjaa, ylläpitänyt sukurekisteriä ja ollut mukana sukujuhla järjestelyissä.

Virallisesti johtokunnassakin hän oli mukana toistakymmentä vuotta.

HARRASTUS OLI TODELLISTA TYÖTÄ

Rantasen puheessa toistuvat usein nimet **Eero Mänttari** (taulu 10787) ja **Eeva Puustinen** (taulu 4019). Kolmikko oli isossa roolissa sukukirjojen teossa ja yleensäkin suvun tietojen taltioinnissa.

Harrastus oli todellista työtä, tietojen hankinta tehtiin pitkälti soittamalla, samoin kuin myöhemmin kirjojen myynti.

Eikä historian taltioiminen jäänyt pelkästään suvun arkistoihin. Yhdeksi merkittävimmäksi tehtäväkseen Rantanen toteaa yli 2 500 valokuvan taltioinnin Museovirastolle yhdessä Eeva Puustisen kanssa.

TYÖURA TAMPELLASSA

Oman työuransa Rantanen teki olohuoneen ikkunasta näkyvässä tehtaassa. 42 vuoden ura alkoi Tampereen Pellava- ja Rautateollisuus Oy:ssä. Yritys tunnettiin myöhemmin nimellä Tampella ja sama tehdas kuuluu nykyään Stora Enso-konserniin.

Rantanen ei voi olla nauramatta hyviä muistojaan tehtaalta. Talous oli tarkkaa ja lyijykynänkin hankintaan piti hakea lupa johtajalta! Ihmetystä hänelle aiheuttaa edelleenkin oma ura pelkällä kansakoulupohjalla.

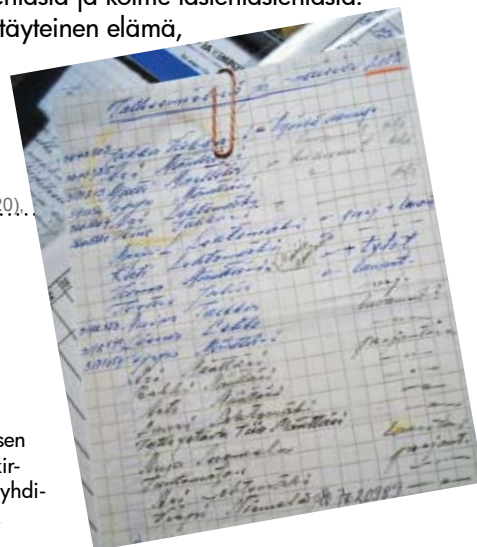
Rantanen oli tehtaalla useissa eri tehtävissä ja konttoreissa. Päättyipä hän hoitamaan muun muassa kassaa. Kaikkein vaikeimmaksi hän toteaa sahan toimiston työt.

– En sitten ymmärtänyt jaloista ja tantuista (standardeista) yhtään mitään, Rantanen nauraa sahan mittayksiköitä.

Kouvolaan Liikkalassa syntyneellä 92-vuotiaalla Rantasella on kaksi lasta, neljä lastenlasta ja kolme lastenlastenlasta.

– Minulla on ollut työntäyteinen elämä, ei ole ollut vapaa-ajan ongelmia, kun eläkkeelle jäin. Mutta päivääkään en vaihtaisi pois!

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020).
teksti ja kuvat

Talkootyöt tallessa. Aini Rantasen arkistosta löytyvät tarkat päiväkirjamerkinnot muun muassa sukuyhdistyksen talkoisiin osallistuneista.

Vieno Puhakasta suvun vanhin jäsen

Mänttärin Sukuyhdistyksen tiettävästi vanhin elossa oleva jäsen on tällä hetkellä Kouvolaan Valkealassa asuva **Vieno Puhakka** (taulu 11621). Hän täytti viime vuoden elokuussa 102 vuotta.

Puhakka (o.s. Raussi) syntyi Valkealan Rämälässä 15.8.1914. Aikuistuminen vei Enäjärvelle ja hän avioitui **Tenho Puhakan** (1916–1981) kanssa 13.10.1934. Pariskunnalle

syntyi yhteensä neljä lasta: **Päiviö, Lea, Armi ja Juha.**

Puhakat hoitivat Enäjärvellä maatilaa kasvattaen muun muassa pellavaa. Tilan lisäksi Puhakkaa työllisti perheen omistama autoyhtymä.

Sotavuosina Vieno palveli kotirintamalla puhelinkeskuksessa. Uurastus isänmaan hyväksi tehdystä työstä tuotti Tasavallan Presidentin

myöntämän Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan mitalin.

Puhakka asuu nyt seitsemättä vuotta Käpylän palvelukeskuksessa omassa asunnossaan. Hän neuloo edelleen sukkia lapsille ja lastenlapsille palvelukeskuksen käsityökerhossa.

MARKO WAHLSTRÖM

Ensimmäinen ryhmä. Riku Paavola, Kimmo Meier, Mikko Huovila ja Kimmo Sirola starttasivat Lahden Golfin sateiselle kentälle ensimmäisenä ryhmänä.

Sukugolfkisan tulokset

1. Timo Ukkola (KosG), 38 p.
2. Kari Knuuttila (LG), 34 p.
3. Mikko Huovila (GG), 32 p.
4. Aki Huovila (KkG), 30 p.
5. Jorkka Terkko (KGV), 29 p.
6. Merja Heinonen (KanG), 29 p.
7. Hannu Heinonen (KanG), 28 p.
8. Kimmo Sirola (KG), 26 p.
9. Vesa Mänttari (MeG), 25 p.
10. Anu Kekki (ERG), 25 p.

Sukugolf pelattiin jo 19. kerran

Lahden Takkulan kentällä kilpaili 18 golfaria. Ensi vuonna järjestetään juhlakisa Asikkalan Vääksyssä.

Mänttärin Sukuyhdistyksen perinteinen golf-kilpailu ki-sailtiin jo 19. kerran viime vuoden syyskuussa. Mukana oli tällä kertaa 18 pelaajaa.

Tällä kertaa pelattiin **Tommi Nikusen** (taulu 10516) johtamalla Lahden Golfin kentällä Lahden Takkulassa. Kenttä on muun muassa golf-ammattilaisen **Mikko Ilosen** kotikenttä.

Pistebogina järjestettävän kilpailun voitti tällä kertaa aina varmaa peliä pelaava **Timo Ukkola**. Parhaan lyöntipelituloksen ilman tasoituksia teki **Kari Knuuttila** (taulu 4060) Lahdesta, jonka lyöntitulos oli 82.

Pisimmästä "draivista" eli avauslyönistä väylällä 10 palkittiin nuori **Leila Huovila** (taulu 2008) ja lähimmäksi lippua väylällä 3 löi **Leena Raudasmaa** (taulu 9099).

Parhaana naispelaajana palkittiin **Mer-**

ja Heinonen (taulu 9127).

KUUSI ENSIMMÄISTÄ VUOTTA VIERUMÄELLÄ

Kaikkien aikojen ensimmäinen sukugolf-kilpailu pelattiin Vierumäellä kesäkuussa 1998. Vierumäellä jatkettiin vuoteen 2003 asti.

Vuosina 2004–2007 ja 2010 suvun golfarit kohtasivat Iitti Golf Oy:n kentällä Iitissä. Messilä Golfissa Hollolassa pelattiin vuosina 2008 ja 2009. Vuonna 2011 oli vuorossa Porvoo Golf Porvoon Ritassa, vuonna 2012 Kymen Golf Kotkan Mussalossa, vuonna 2013 Hyvi Golf Hyvinkäällä, vuonna 2014 Koski Golf Kuusankoskella ja vuonna 2015 Virvik Golf Porvoossa.

Tähän asti kaikkien aikojen menestynein sukugolfari on **Timo Ukkola**, jolla on hallussaan jo seitsemän sukugolfkisan

voittoa. **Mikko Huovilalla** (taulu 2017) ja **Kimi Paunosella** (taulu 10919) voittoja on taskussaan kaksi kummallakin.

Mänttärin sukugolfareille on perustettu Facebookin oma ryhmä, joka löytyy nimellä Mänttärin sukugolfarit.

Tämän vuoden 20-vuotisjuhlakilpailu järjestetään Kanava Golfissa (Tehtaantie 3) Asikkalan Vääksyssä lauantaina 9.9. Lähtö on kello 11. Ilmoittautumiset viimeistään 26.8. Timo Huovilalle puhelimitse numeroon 050 591 5786 tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
TIMO HUOVILA (taulu 2007), kuva

Tällä palstalla julkaisemme lukijoiden toimitukselle lähettämiä kirjoituksia. Kirjoitusten ihannepituus on 1 500 merkkiä välilyönteineen. Lähetä kirjoituksesi sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi tai postitse osoitteella Niinipuu-lehti, Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo.

Näin tuunaat vanhan kantasormuksen

Tuunattu sormus. Kouvolalainen Tauno Kukanaho uudisti vanhan kantasormuksensa Mänttärin sukumerkillä.

Mänttärin Sukuyhdistyksen kultaisesta sukumerkistä saa näppärästi koristeen vanhaan kantasormukseen, jotka tuntuvat jääneen pois muodista tänä päivänä.

Liimaa sukumerkki Plastic Paddingin kaksikomponenttiliimalla kantasormukseen. Liiman levittämiseen kannattaa käyttää pientä lastaa. Liiman kuivuttua eli noin 15 minuutin kuluttua sinulla oli käytössä entistä ehompi kantasormus.

Tämä on oiva tapa ottaa vanhat kantasormukset uusiokäyttöön ja kantaa samalla sormessaan Mänttärin Sukuyhdistyksen sukutunnusta.

TAUNO KUKANAHO (taulu 4077), KOUVOLA

Ps. Jos et mitä tai halua tuunata kantasormusta itse, niin Kouvolan Inkeroisissa toimiva kello- ja kultasepäntiike Erjon kello ainakin pystyy auttamaan.

Hyvä lukija, saahan myös lapsesi Niinipuun!

Niinipuu-lehti tarvitsee lukijoita myös tulevaisuudessa. Muistathan siis ilmoittaa kotona pois muuttaneen lapsesi uuden osoitteen Mänttärin Sukuyhdistykselle.

Voit tehdä osoitteenmuutoksen verkkosivulta www.niinipuu.fi löytyvän sähköisen lomakkeen avulla tai lähettää sähköpostia osoitteella osoitemuutos@niinipuu.fi. Osoitteenmuutokset voi ilmoittaa myös puhelimitse Marko Wahlströmille numerolla +358 400 434 529.

Jälkipolvesi tietoja yhdistyksen sukutietokantaa varten voi toimittaa verkkosivulta löytyvän perhekortin avulla tai sähköpostitse osoitteella manttari@niinipuu.fi. Lisätietoja saa Olli Sipilältä numerosta +358 40 543 1480 tai sähköpostitse osoitteella olli.sipila@niinipuu.fi.

NIINIPUUN TOIMITUS

Tälle palstalle kootaan kommentteja Niinipuun Facebook- ja Instagram-sivuilta sekä Niinipuuta Twitterissä seuraavien twiitauksista.

Pienestä se on aloitettava ... Onko tässä Niinipuu-lehden nuorin lukija?

MATTI SAVOLAINEN Facebook-julkaisussaan

Terveisiä Tampereelta!

TUIJA STARK kommentoi Aleksis Kiven päivän Facebook-päivitystä.

Pitää heti tilata, kun kuulun sukuun.

MARJA LAITINEN kommentoi suvun uutta juoksupipoa ja tuubihuivia.

Hienolta näyttää!

OLVI JOFFEL kommentoi juoksupipoa ja tuubihuivia.

Riemussa hyvä merkki!

JUHA MÄNTTÄRI kommentoi uutta juoksupipoa.

Toi tuubihuivi on must, tilaan sen sitten.

OUTI NIEMINEN kommentoi Facebookissa.

Kiitos teille järjestäjät juhlallisesta ja täynnä lämpöä hohtavasta tapaamisesta. Tuntui kotoisalta tavata "sukulaisia", jotka tuntuivat meiltä. Hyvää jatkoa meille kaikille!

MARJATTA RANSTRAND kommentoi Kotkan sukujuhlaa ja -kokousta.

Hienoa tämmöinen! Pitäskin taas joku päivä mennä, mikäli veriarvot vaan sallivat!

TIINA JARVANNE kommentoi uutista Mänttärin Veriryhmän perustamisesta.

Kiitos osallistujille vaikka ei ollut ryntäystä tapaamaan sukulaisia. Oliko ajankohta huono vai mikä. Ehkä toisella kerta sitten.

PÄIVI LAMPINEN kommentoi Pirkanmaan Mänttäreiden uudelleen käynnistetyistä aluetapaamisista kertovaa uutista.

Löydät meidät Facebookista, Twitteristä ja Instagramista.

Facebook: www.facebook.com/niinipuu

Twitter: @NiinipuuMedia

Instagram: [niinipuu](https://www.instagram.com/niinipuu)

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija
HANNU HARJU
Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489

6234

JUVEKIM
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi

15934

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Palo kentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404

8006

TOIKAN KULJETUS
Hamina

11927

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon
Ma-Sa Lines Oy
www.masalines.fi
P. 040 565 9623
www.masalines.fi

2852
7796

MOISIO
MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiontie 163, 47200 Elimäki
P. 040 5272 799 www.moisionkartano.com
8457

KIVELÄN MERIKALA
Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773

9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Hakemyynti
PJ TURVE
Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917

2915

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

10518

Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen
040 5839 536

2849

HAKAHUOLTO
O. ANTTILA
Hevoshaka Hamina
05 344 8500

32

Sibeliuskatu 24
HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

3201

Vihanneksia
J & A MÄKELÄ
Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401

12610

LÄÄTI FINLAND OY
Laantintie 88 49520 Reitkalli
puh. 0400 727 132

2292

New Holland ja CASE IH-
traktorit ja työkonet
Pekka Laurila
Kouvola
0500 257 320

3723

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

INV 1+8 hlö
TAKSI Elimäki
Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

Kotkan Sammutinhuolto
PEKKA VILLIKKA
0440-652551
www.kotkansammutinhuolto.fi

646

HS-TALLI
Pytylän tie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

RAKENNUSLIIKE
KALEVI SUNTIO OY
MÄKELÄNKANKAANTIE 2, 49490 NEUVOTON
rakennusliike.suntio@co.inet.fi
www.suntiorakentaa.fi

11488

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit
RAKENNUS JA SANEERAUS
S.LEHTOMÄKI
46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi
11020 VTT:n vedeneristysertifikaatti

11020

AALLEN TAKSIT
Pyhältö
Sanna 0400 775 301

10012

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavinkot, onnittelukimput
MIINALAISEN PUUTARHA
Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
0400 154 487
12425 kaisamiina@hotmail.com

12425

*Hoitoa jokaiseen
päivään.
Valoa ilta
hetkiin.
Rauhaa.*

Manttari
www.manttari.fi

*Juhlapalvelu,
hautausseimistö,
kykkälaitteet, hautakivet,
hautakivien huolto,
perunkirjoitukset,
pesänto.*

Aina valmiina palvelemaan.

Kirkkokatu 4
49400 Hamina
05-3557760, 0400-313288
manttari@manttari.fi

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE
46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

643

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula
puh. 05 340 0360
www.sportpiste.fi

9182

HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA

2849

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

7391

JAANAN OMPELIMO
Jaana Jääskeläinen, ompelijamestari
Ruokotie 25 49400 Hamina
P. 0400 656 248 www.jaananompelimo.fi
TILAUSTYÖT * BRODEERAUKSET * KORJAUSPALVELU

7844

KONERAUTA TAAVETTI
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

1850

KYMEN VUOKRAHALLIT
Toni Mänttari
040 776 4691

4851

TAKSI Klemola
Hamina
0400-553555

456

Toimisto- ja kirjanpitolpalvelut HELENA KAARO
Neuvoton
puh. 0500 659 628

2791

Nosturiauto Vaihtolavat Vaihtolava-autot
Maansiirrot Kaivutyöt Urakat

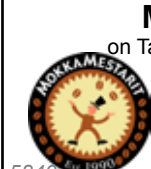
Janne SUVIRANTA
Summa
0400 559 787
www.kuljetussuviranta.fi

6358

Tienlanaukset Lumenauraukset

JORMA AULIN
17500 Padasjoki
0400 354 608

2149

MOKKAMESTARIT
on Tamperelainen Kahvipaahitimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

5840

KYMEN BETONILEIKKAUS
Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timanttioraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajauhot, ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

4844

Kaikki kultasepänalan työt ammattitaidolla

Kultaseppä Jukka Nikkanen
Päätie 7, Inkeroinen
0400 940 656
http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen

2354

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Ravintola PORTINPIELI
Mirja Koivu
Hamina
05 374 7878

12871

Merilkon
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

5283

Kiitoskortit, pohjukkeet, kehykset sekä samettikansiot valokuvaajille

PASPIS
Kartanontie 43 28430 Pori
P. 02 6462 255, fax 02 6462 208
www.paspis.net

7037

Kuljetusliike KARI POLVELA
Eerolansuorantie 119
33680 Tampere
03 3600 940 0400 635 358

7041

GRILLIRAVINTOLA HERKKULES
Apetta ja kahvia
PORVOO

11020

MYLLYKOSKEN LASI KY
Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

RAKENNUSLIIKE Ismo Liikkanen Ky
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhäntä
Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

11898

Purjehdukset aidolla suomalaisella kaljaasilla
Suomenlahdella. Perhejuhlat, leirikoulut,
rippileirit, saunailta, yritysperjehdukset

M/aux VIVAN Kotka
www.vivanyhdistys.com
sepevanhanen.vivan@elisanet.fi

9369

Kodin Lakipalvelu
ilkka-hoikkala@luukku.com
SAVONKATU 35 C KOUVOLA
puh. 0500 701 480

3172

Koivulan Kukka
Päätie 14, Inkeroinen
040-7244645

7999

Parturi Tarja Puhakka
05 3747878

3492

KOUVOLAN HAMMASASEMA Oy

Erikoishammasteknikko **LASSI OKSANEN**
Kauppakeskus Hansa, Keskikatu 4, Kouvola, käynti ulkokautta Keskikadulta
Kenraalintie 4, Myllykoski. Degerbynkatu 12, Loviisa.
Puh. 0500 650 820
www.kouvolanhammasasema.fi

10440

METSÄKYLÄN AUTOMETALLI

Raine Eerola P. 0400 657 617
Mesänumentie 251, 49540 Metsäkylä
www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

MERISÉT

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
0400-105014
www.meriset.com

14213

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA
TIETOKONEET, OHJELMAT,
LISÄLAITTEET, PELIT
P. 05 3750 586
Kauppalankatu 17, 45100 KOUVOLA
8388

Anjalankosken JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY

Sairaalankaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477

www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

10269

LVI-alan ykkönen
HAMINAN VESIJOHDTOLIIKE
PENTTILÄ
Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05 3448 840

13923

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä
014 613 511

12783

Jämsperintie 5, 46800 MYLLYKOSKI
Puh. 0400 254 055

13494

Hanakat

Huollot/kolarikorjaus/maalauk
Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus
Korjaamotie 12, 49400 Hamina
puh. 05 353 5400

4634
15148

Kuntohoitaja Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

KONESUUNNITTELIJA KARHILASSA

6474

Mestarin Soppi

Lasermerkkausta, tampopainantaa
Taka-Toivakantie 45, 41410 Kankainen
040 744 3437
kotiranta.kari@gmail.com

13414

HALLITUSKADUN HAMMASLÄÄKÄRIASEMA

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

**Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu**

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,
www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-17
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09 4110 1290 Ma-pe 11-18
www.riistamaa.fi

680

Laskettelukeskus

Uuperi

Hamina

2292

ementit.fi

Tiloja arjen elämyksille.

6409

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

Mehiläis-Pesä

11020

LIPUT
PÖYTÄVIIRIT
BANDEROLLIT

www.taitopaino.fi

13178

YRITTÄJÄ

Kerro yrityksestäsi toiminnasta verkkosivuillamme.

niinipuu.fi/yrittajat

TUOMISEN KAIVUKONE

Elimäki

6288

RAI-KUVA

KAIKKI KUVISTA

www.raikuva.fi

14749

NIINIPUU

on myös verkossa

www.niinipuu.fi

 www.facebook.com/niinipuu

 @NiinipuuMedia

 Instagram

HOITOLA OLLI

Luontaishoitaja
Laillistettu urheiluhieroja
Olli Työtari
Kaskikatu 16, 20700 TURKU
0400 782 486
7826 olli.toytari@massage.inet.fi

À la carte -restaurant - Gastropub

Ranta Casino

Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

2489

Mikä on kehosi ikä?

4event

HYVINVOINTIKESKUKSET

Helsinki, Aulanko, Levi,
Lahti, Tampere, Jyväskylä
www.4event.fi www.kehonika.fi
11481 0207 291 871

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

 Soitellaan

328 0400 151 590

T:mi Autosähkö J. Salmi

puh. 05 - 387 326
mob. 0400 467 646
Radanraus 1
45910 Viikkala
899 autosahko.j.salmi@cc.inet.fi

VEDINMESTARIT

05 368 4412

2431

POUSIN PUUTARHA

Hamina

10530

MAANRAKENNUS

WECKMAN OY

Puh. 05 3450 966 Gsm 041 4310 522
Salmintie 153, 49490 Neuvoton
maanrakennus.weckman@weckman.fi

12667

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoimena: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

Onko tässä sinun
tuki-ilmoituksesi paikka
ensi vuonna?

YRITTÄJÄ

Varaa ilmoitustilasi
kevään 2018 lehteen
alk. 60€

Tiedustelut:
ilmoitukset@niinipuu.fi
tai + 358 40 520 0243

Paikalliselta toimittajalta

- ◆ Hiekoitussepelit Myös astioiden täyttöpalvelu
- ◆ Kalionauurit ja -sepelit
- ◆ Kuljetus- ja kuormaustpalvelut
- ◆ Nostariauto- ja nostokorityöt

 J. TOIKKA

Tilaukset ja tiedustelut (05) 363 4415, 0400 251 007 jarmotoikka.fi

Monenlaisia suomalaisia

Tänä vuonna Suomessa juhlitaan maan satavuotista itsenäisyyttä eli sitä, kun Venäjän keisarikuntaan kuulunut Suomen autonominen suuriruhtinaskunta julistautui itsenäiseksi valtioksi.

Juhlavuosi käynnistyi jo viime uudenvuodenyönä ilotulitusten räiskeessä ja juhlinta huipentuu joulukuiseen itsenäisyyspäivän viettoon.

On ihan merkittävää ajatella, että vuonna 1904 syntynyt isäni ehti elellä sitä suurruhtinaskunnankin aikaa reilusti toistakymmentä vuotta. Aloitti työuransa jo 5-vuotiaana paimenkoikana ja kerkesi käydä kansakoulunsakin melkein loppuun tsaarinnan vallan aikana.

Ei siitä isän lapsuusajasta kummemmin koskaan ollut puhetta. Isä-Topi nyt ei muutenkaan turhia puhellut. Sanoi, jos oli oikeasti asiaa. Minä kyllä jonkun tuhannen ihmistä kerkesin 40-vuotisen työurani aikana haastatella, mutta isäukko jäi jututtamatta. Harmi. Nyt perästäpäin kiinnostaisi kovasti, minkälaista se isän ja muiden Mänttäreiden elämä oli silloin ennen kuin Suomi itsenäistyi.

Suomen itsenäisyyden juhluvuoden teema on ”Yhdessä”. Vaikeinakin aikoina suomalaiset ovat rakentaneet omaa maataan ja päättäneet asioista yhdessä. Ja aika hyvähän tästä on tullut, vaikka petrattavaa aina on. Suomen vahvuuksia ovat olleet tasa-arvo ja demokratia. Niistä on syytä pitää kiinni.

Meitä suomalaisia on joka junaan, niin myös meitä Mänttäreitä. On hyvä muistaa, ettemme mekään kaikki ole täällä Suomessa syntyneitä, valkoihoisia luterilaisia heteroja. On paljon muitakin. Myös Mänttärin sukuun on tullut uutta väriä ja verta ulkomailtakin muun muassa kansainvälisten adoptioiden ja avioliittojen kautta.

Meillääkin on Hollannista muuttanut vävy ja kaksi suomalais-hollantilaista lastenlasta. Kaksi kulttuuria ovat rikastuttaneet myös meidän isovanhempien elämää. Huonona kielimiehenä olen melkein kateellisena seurannut, miten 5-vuotias tyttärentytär pärjää yhtä lailla suomen kuin hollanninkin kielellä.

Tämä meidän hollantilainen vävyimme on erinomaisen hyvin kotoutunut tänne Suomeen. Opiskeli heti innokkaasti suomen kielen, hankki aiemman toimintaterapeutin tutkintonsa lisäksi myös sairaanhoitajan koulutuksen ja hoitaa nyt jyvaskyläläisiä sairaita ihmisiä.

Meidän suomalaisten kannattaa yhdessä ponnistella, jotta kaikki muutkin maahanmuuttajat saadaan kotoutumaan tänne onnistuneesti ja siten omalla panoksellaan hyödyntämään suomalaista yhteiskuntaa. Yhdessä hyvää tulee.

JARKKO MÄNTTÄRI (taulu 3940)

Kirjoittaja on Mänttärin suvun valtuuskunnan jäsen.

"Meitä suomalaisia on joka junaan"

- Jarkko Mänttari

Bussiretki Sarka-museoon Loimaalle

Uuden valtuuskunnan ensimmäinen kokous pidetään Suomen maatalousmuseo Sarkassa (Vanhankirkontie 323) Loimaalla lauantaina 22.4. klo 11–15.30. Bussikuljetus lähtee Inkeröistä kello 7 sekä etenee Haminan, Karhulan, Porvoon ja Tikkurilan kautta. Paluu illalla samaa reittiä. Kaikilla suvun jäsenillä on mahdollisuus lähteä mukaan.

Perillä voi tutustua museon mielenkiintoiseen ja nostalgisia tuntemuksia herättävään näyttelyyn sekä osallistua työpajaan, jossa pohditaan sukutoiminnan kehittämistä. Ilmoittautumiset viimeistään 15.4. johtokunnan puheenjohtaja Kaisu Venäläiselle sähköpostitse osoitteella kaisu.venalainen@niinipuu.fi tai puhelimitse numerolla 040 520 0243.

Suomi 100 vuotta ja Mänttärin Helsingissä

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaavat Suomi 100 vuotta -teeman merkeissä Astoria-salissa (Iso Roobertinkatu 14) Helsingissä perinteisen lokakuun tilaisuuden sijaan keskiviikkona 3.5. kello 18–20.

Juhlaesitelmän pitää sotahistorian tuntija Kai Sirén (taulu 1848), joka tarkastelee Suomen itsenäisyyttä edeltävää aikaa ja niitä historiallisia kehityskulkuja, joiden tuloksena oli valtiollinen itsenäistyminen. 1700-luvun lopulla eri puolilla Kymenlaaksoa ja muun muassa Liikkalassa käytiin epäonnistuneita sotia, joita kutsutaan myös Teatterikuninkaan sodiksi. Tämä ilmaisu luonnehtii kuningas Kustaa III:n persoonallisuutta ja toisaalta se antaa viitteen siitä, että armeijan upseerit eivät arvostaneet kuningasta sotapäällikkönä, vaan pitivät operaatioita teatteriesityksinä. Seurauksena oli upseerien niisanottu Liikkalan kirje Venäjän keisarinalle.

Tilaisuudessa on luvassa myös musiikkia, yhteislaulua ja kansanlaulua. Lisäksi tarinoidaan sekä luodaan omia runoja muun muassa suomalaisuudesta, suvusta, arjesta ja elämästä pöytäkunnittain.

Näytteillä ovat myös Helsingin Sanomien 9-osaisesta artikkelisarjasta ”itsenäisen Suomi täyttää 90 vuotta” (7.10.–2.12.2007) tehdyt julistetaulut. Tapahtumassa on kahvitarjoilu ja myynnissä on sukutuotteita.

Tapahtumaa koskevat tiedustelut: atte.helminen@niinipuu.fi.

Sukuseurat Liikkalassa

Perinteiset sukuseurat pidetään sukumuseolla Liikkalan Heinäkalliolla Mänttärinmäellä (Asemankulmantie 3) sunnuntaina 16.7. kello 13 alkaen. Ohjelmassa muun muassa puhe, hartaushetki ja musiikkia.

Yhteislaulua Liikkalassa

Yhteislaulutilaisuus Suomi 100 vuotta -teemalla pidetään sukumuseolla Liikkalan Heinäkalliolla Mänttärinmäellä (Asemankulmantie 3) lauantaina 5.8. klo 14 alkaen.

Sukugolf Asikkalan Vääksyssä

Sukugolfin 20-vuotisjuhlakilpailu järjestetään Kanava Golfin kentällä Asikkalan Vääksyssä (Tehtaantie 3) lauantaina 9.9. Lähtö kello 11. Kilpailun yhteyteen pyritään järjestämään kaikille avoin golfiin tutustuminen kentän rangella. Ilmoittautumiset viimeistään 26.8. Timo Huovilalle puhelimitse numeroon 050 591 5786/sähköpostitse osoitteella timo.huovila@niinipuu.fi tai Jorma Mänttärille puhelimitse numeroon 040 576 4150/sähköpostitse osoitteella jorma.manttari@niinipuu.fi.

Runoiltpäivä Kouvolassa

Runoiltpäivä Suomi 100 vuotta -teemalla Kouvolassa sunnuntaina 29.10. kello 14 alkaen. Väliajalla on kahvitarjoilu.

Päivitetyt tapahtumatiedot löytyvät Mänttärin Sukuyhdistyksen verkkosivulta www.niinipuu.fi.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry

PL 2, 46901 Inkeroinen

manttari@niinipuu.fi

www.niinipuu.fi

Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Kaisu Venäläinen, Salmintie 135, 49490 Neuvoton, + 358 40 520 0243, kaisu.venalainen@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja: Ari Lehtomäki, Jokelankuja 59, 46900 Anjalankoski, + 358 400 975 042, ari.lehtomaki@niinipuu.fi

Sihteeri: Erkki Mänttari, Vesitorninkatu 15 B, 45160 Kouvola, + 358 40 820 4477, erkki.manttari@niinipuu.fi

Taloudenhoitaja: Sari Riivari, Valkjärventie 112, 49540 Metsäkyliä, +358 40 848 3169, sari.riivari@niinipuu.fi

Nuorisotoiminta: Marja-Leena Vainio, Pekantie 36, 46800 Myllykoski, + 358 40 584 0093, marja-leena.vainio@niinipuu.fi

Sukutuotteet: Aila Huovi, Liikkalantie 743, 46900 Anjalankoski, +358 40 737 5238, aila.huovi@niinipuu.fi

Projektitehtävät: Eero Jung, Tuulikinkatu 4 A 36, 48700 Kotka, + 358 400 455 201, eero.jung@niinipuu.fi

VALTUUSKUNTA 2017–2020

Puheenjohtaja: Anssi Paasivirta (taulu 10793), Arhontie 5, 00900 Helsinki, + 358 400 815 418, anssi.paasivirta@niinipuu.fi

Varapuheenjohtaja, jäsenrekisteriasiat: Olli Sipilä (taulu 10775), Jousitie 11 E 10, 01280 Vantaa, + 358 40 543 1480, olli.sipila@niinipuu.fi

Jäsenet:

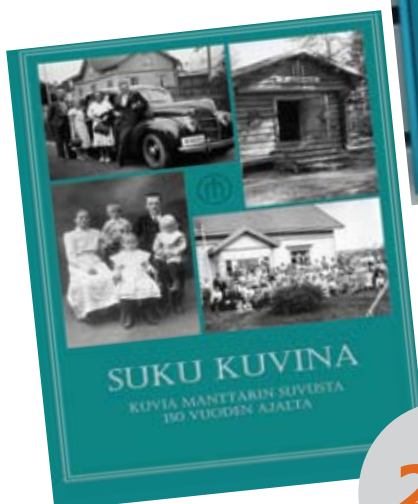
Matti Arola, Kotka (taulu 4432)
Atte Helminen, Vantaa (2319)
Aila Huovi, Kouvola (2951)
Eero Jung, Kotka (1940)
Päivi Lampinen, Tampere (7508)
Ari Lehtomäki, Kouvola (11022)
Taito Muurman, Tuusula (2387)
Aki Mänttari, Helsinki (2957)
Emilia Mänttari, Helsinki/Kouvola (3001)
Erkki Mänttari, Kouvola (11496)
Esa Mänttari, Espoo (10790)
Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)
Marja-Riitta Mänttari, Kotka (2948)
Pekka Mänttari, Hamina (2186)
Roy Mänttari, Helsinki (3916)
Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)
Tiina Nikkinen, Lahti (5838)
Sirpa Pohjalainen, Hamina (4841)
Pirjo Pohto, Hämeenlinna (6935)
Markku Pakkanen, Kouvola (2852)
Pekka Päivärinte, Lahti (1139)
Sari Riivari, Hamina (8087)
Terhi Ruotsalainen, Lappeenranta (11484)
Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)
Iina Wahlström, Loimaa (1943)
Marja-Leena Vainio, Kouvola (3835)
Kaisu Venäläinen, Hamina (2847)
Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

SUKUTUOTTEET

NIINIPUUN VARJOSSA – MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS 80 VUOTTA

Uutuusteos kertoo Mänttärin Sukuyhdistyksen vaiheista vuodesta 1934 tähän päivään. Kirjan on toimittanut Leena Morottaja. Ulkoasu ja taitto: Silva Lehtinen. 120 sivua.

25 €

SUKU KUVINA

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua 150 vuoden ajalta.

22 €

ELÄMÄNPOLKUJA

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta. Kova-kantisen kirjan koko on 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

15 €

**Kaikkien
sukukirjojen
ostajat
saavat KAUPAN PÄÄLLE
"Mänttärin ja 90-vuotias
Suomi" -DVD:n**

50 €

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

Voit tilata kaikkia sukutuotteita puhelimitse tai sähköpostitse

Sukutuotteet verkossa: www.niinipuu.fi/tuotteet

Mänttärin Sukukirja, sis. osat 1 ja 2	50€
Elämänpolkuja -kirja	15€
Suku kuvina -kirja	22€
Sukumerkki, rintaneula, kultaa	80€
Sukumerkki, riipus, prässätty, kultaa	65€
Sukumerkki, riipus, hopeaa	35€
Isännänviiri 5 m (8-12 m salko)	85€
Isännänviiri 4 m (6-8 m salko)	65€
Pöytästandaari	35€
Sukupinssi	1€
Adressi	10€

Ekokassi	5€
Lehdykkä sulatustyö, 10x10 cm laatta	15€
Lehdykkä-kaulariipus	15€
Solmioneula, merkki kultaa, neula hopeaa	100€
Korvakorut, kultaiset	140€
Korvakorut, hopeiset	70€
Juoksupipo logolla	15€
musta, yksi koko, 95 % puuvilla ja 5 % elastaania	
Tuubihuivi logolla	10€
musta, yksi koko, 100 % polyesteri	

Tilaa puhelimitse 040 737 5238/Aila Huovi tai 0400 842 627/Aini Rantanen, sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi, postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 INKEROINEN
Laskun saat tuotteiden mukana. Hintoihin lisätään postikulut. Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa.

KORVAKORUT

Kultainen **140 €**/pari
Hopeinen **70 €**/pari

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kultaa **80 €**
Prässätty riipus, kultaa **65 €**
Hopeinen riipus **35 €**

SUKUPINSSI 1 €

Ekokassi **5 €**

Avaimenperä **4 €**

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8–12 m salko) **85 €**
* pituus 4m (6–8 m salko) **65 €**

SOLMIONEULA

Merkki kultaa, neula
hopeaa **100 €**

PÖYTÄSTANDAARI

35 € sis. marmorijalustan ja tangon

15 €

LEHDYKKÄ SULATUSTYÖ, 10x10 cm laatta, **15 €**
LEHDYKKÄ-KAULARIIPUS **15 €**

JUOKSUPIPO LOGOLLA 15€

musta, yksi koko, 95 % puu-
villa ja 5 % elastaania

TUUBIHUIVI LOGOLLA 10€

musta, yksi koko, 100 % polyesteri

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtien tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
- 7) Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
- 8) Jumalan kämmenellä on suoja lämmin, hellä.

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa,
puh. 0400 354 477, www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

. Z401

Lähettilä: Mänttärin Sukuyhdistys ry.
PI 2, 46901 Inkeroinen

VOITKO SINÄ LUOVUTTAA?

Voit luovuttaa verta, jos olet 18–70-vuotias, painat vähintään 50 kg eikä sinulla ole terveydellistä estettä luovutukselle. Uusi luovuttaja voi olla korkeintaan 59-vuotias. Hemoglobiiniä mitataan ennen luovutusta ja sen on oltava naisilla 125–175g/l ja miehillä 135–195g/l. Ota mukaasi viranomaisen myöntämä, kuvallinen henkilötodistus.

Testaa ennen tuloasi, voitko luovuttaa verta juuri nyt:
www.sovinkoluovuttajaksi.fi

tai kysy lisää maksuttomasta infopuhelimesta **0800 0 5801** (ark. klo 8–17)

NÄIN TOIMII MÄNTTÄRIN VERIRYHMÄ

1.

Kerää omalla paikkakunnalla pieni ryhmä ja lähde luovuttamaan verta yhdessä. Voit käydä myös yksin.

2.

Luovutuspaikan voit tarkistaa paikkakuntasi lehdestä tai osoitteesta www.veripalvelu.fi.

3.

Kerro verenluovutuspaikan ilmoittautumisessa, että kuulut/kuulutte VeriRyhmään ja yhteisönne nimi (Mänttärin Sukuyhdistys).

4.

Facebook: Mänttärin VeriRyhmä

KIITOS, ETÄ AUTATTE.

www.veripalvelu.fi

Haasta kaverit mukaan auttamaan!
#VeriRyhmä #Isokäsielämälle

twitter.com/SPR/veripalvelu

facebook.com/veripalvelu

instagram.com/veripalvelu

Punainen Risti
Veripalvelu